Opłata pocztowa uiszczona gotówką!

Katowice, dnia 31 lipca 1937.

GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
Dział Administracji Szkolnej

Nr 7.

Poz.: TREŚĆ: str.

TREŚĆ

Poz. 168.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1937 r. Nr 33, poz. 255).

USTAWA

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o Święcie Niepodległości.

Art. 1. Dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związany z wielkim imieniem Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Narodu w walkach o wolność Ojczyzny — jest uroczystym Świętem Niepodległości.

Art. 2. Dzień 11 listopada jest dniem wolnym od pracy.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. *)

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych: **Beck.**
Minister Spraw Wojskowych: **Kasprzycki.**
Minister Skarbu: **E. Kwiatkowski.**
Minister Sprawiedliwości: **W. Grabowski.**
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: **W. Świętosławski.**
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski.
Minister Przemysłu i Handlu: **Antoni Roman.**
Minister Komunikacji: **Ulrych.**
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski.
Minister Poczt i Telegrafów: **E. Kaliński.**

*) tj. z dniem 30 kwietnia 1937 r.

169.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 11 maja 1937 r. (Nr III PU-2583/37)

o organizacji państwowych gimnazjów krawieckich i państwowych gimnazjów bieliźniarskich.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia z dnia 11 marca 1932 roku o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zgodnie z zasadami, podanymi w §§ 149 i 150 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. (Nr I. Pr 4051/33) o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 15, poz. 202), ustala się organizację państwowych gimnazjów krawieckich i państwowych gimnazjów bieliźniarskich według załączonego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzenia nowej organizacji, tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) **W. Świętosławski.**

Załącznik do rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 11 maja 1937 r. (Nr III PU-2583/37).

STATUT

Państwowego Gimnazjum Krawieckiego (Bieliźniarskiego).

I. Zadania gimnazjum.

§ 1. Zadaniem gimnazjum jest praktyczne i teoretyczne przygotowanie młodzieży żeńskiej do wykonywania zawodu krawieckiego (bieliźniarskiego) oraz wychowanie na zamiłowane w swym zawodzie pracownice i świadome swych obowiązków obywatelki Państwa.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 2. Gimnazjum krawieckie (bieliźniarskie) jest przeznaczone dla młodzieży żeńskiej, która ukończyła drugi szczebel programowy szkoły powszechnej.

§ 3. Kurs nauki rozłożony jest na 4 klasy. Czas nauki w każdej klasie trwa jeden rok.

§ 4. W Gimnazjum krawieckim (bieliźniarskim) nie przeprowadza się specjalizacji.

§ 5. Liczba nauczycieli(ek) własnych, tj. nauczycieli(ek), którzy(re) zarówno liczbą godzin, jak swą pracą związani(e) są przede wszystkim z daną szkołą, nie powinna być mniejsza, łącznie z przełożoną (dyrektorem), niż liczba oddziałów w tej szkole.

§ 6. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczennic w klasie lub oddziale ustala się osobnymi przepisami.

III. Przełożona, kierownik(czka) warsztatów, nauczyciele (ki), Rada Pedagogiczna.

§ 7. Na czele szkoły stoi przełożona (dyrektor). Do obowiązków przełożonej (dyrektora) należy:

a) reprezentowanie szkoły na zewnątrz,
b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej,
c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkimi osobami, pracującymi w szkole,
d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej planowym wykonaniem,
e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczymi szkoły,
f) wykonywanie przepisów i poleceń władz szkolnych,
g) nauczanie w odpowiedniej liczbie godzin,
h) utrzymywanie kontaktu szkoły z życiem gospodarczym środowiska, w którym się szkoła znajduje.

§ 8. Kierownik(czka) warsztatu szkolnego jest nauczycielem(ką), który(a) organizuje i kieruje pracą w warsztatach szkolnych zarówno pod względem dydaktycznym, jak i administracyjno-gospodarczym. Za wyniki tej pracy jest odpowiedzialny(a) przed przełożoną i władzami szkolnymi.

§ 9. Nauczyciele(lki) i instruktorzy(ki) wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież według właściwych zasad pedagogicznych, biorą czynny udział w pracach Rady Pedagogicznej i realizowaniu jej uchwał, utrzymują kontakt z życiem gospodarczym w zakresie specjalności szkoły, wreszcie pełnią funkcje administracyjno-gospodarcze powierzonego sobie działu pracy.

§ 10. Przełożona (dyrektor), kierownik(czka) warsztatów, nauczyciele(lki), lekarz(rka) szkolny(a) i instruktorzy(ki) tworzą Radę Pedagogiczną szkoły, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkolnego.

§ 11. Rada Pedagogiczna współpracuje z przełożoną nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i dba o właściwy poziom naukowy szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnym.

W szczególności zaś do jej obowiązków należy:

a) opracowywanie planów pracy wychowawczej i dydaktycznej,
b) ustalanie opinii o uczennicach i oceny ich zachowania się,
c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczennic,
d) przyjmowanie i usuwanie uczennic,
e) ustalanie regulaminu uczniowskiego.

f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ 12. Przełożonej (dyrektorowi) przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej przełożona (dyrektor) obowiązana (y) jest niezwłocznie zawiadomić władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ 13. Program nauczania szkoły opiera się na drugim szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ 14. Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu.

§ 15. Plan pracy wychowawczej, dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać cele wychowawcze, zakreślone w § 1 niniejszego statutu.

§ 16. Przełożona (dyrektor) łącznie z gronem nauczycielskim osiąga cele wychowawcze szkoły przez:

a) bezpośredni swój wpływ na uczennice w szkole i poza szkołą,
b) nauczanie i odpowiednią organizację pracy,
c) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczennice.

Zadania i obowiązki uczennic.

§ 17. Uczennica sposobi się przez wychowywanie i kształcenie w szkole na świadomą swych obowiązków i twórczą obywatelkę Państwa Polskiego.

W tym celu uczennica powinna dążyć do wyrobienia religijnego, urabiać należycie swój charakter oraz zdobywać wiedzę i umiejętności. Do osiągnięcia tego zmierza przede wszystkim przez wytrwałą pracę nad sobą i przez sumienne wypełnianie obowiązków.

§ 18. Uczennica obowiązana jest stosować się do regulaminu szkolnego, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczennic.

Przyjmowanie uczennic.

§ 19. Do klasy I przyjmuje się kandydatki, które:

a) przedstawią świadectwo ukończenia VI klasy szkoły powszechnej III lub II stopnia, albo inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne,
b) kończą w danym roku kalendarzowym co najmniej 13, a nie przekroczą 17 lat życia,
c) posiadają odpowiedni rozwój fizyczny,
d) złożą egzamin wstępny z nastepujących przedmiotów: języka polskiego, geografii, arytmetyki z geometrią i rysunku; w czasie egzaminu z języka polskiego sprawdzane jest również przygotowanie kandydatek z historii, w czasie egzaminu z geografii — z przyrody.

§ 20. Egzamin dla kandydatek ma na celu sprawdzenie ogólnego rozwoju umysłowego oraz przygotowania naukowego kandydatki. Za podstawę orientacji będzie służyło świadectwo szkoły powszechnej; o zakresie wymagań egzaminacyjnych stanowi program II szczebla szkoły powszechnej.

§ 21. Jeżeli egzamin wstępny zdało więcej kandydatek niż jest miejsc wolnych w klasie, przyjmowane są kandydatki lepiej przygotowane i bardziej zdolne.

§ 22. W poczet uczennic szkoły mogą być przyjęte kandydatki, które przedłożą świadectwo pomyślnego złożenia egzaminu do klasy I innej szkoły zawodowej stopnia gimnazjalnego lub gimnazjum ogólnokształcącego i złożą egzamin z rysunku.

§ 23. Kandydatka, która zdała egzamin do klasy I i nie została przyjęta do szkoły z powodu braku miejsca, może być przyjęta w tym samym roku, bez ponownego składania egzaminu, do klasy I każdego gimnazjum zawodowego lub ogólnokształcącego najdalej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

§ 24. Do klas wyższych niż I przyjmowane są kandydatki w przypadkach, gdy w klasach są wolne miejsca, oraz gdy uzyskają zezwolenie władz szkolnych.

Kandydatka ta może być przyjęta do szkoły, o ile zda egzamin w zakresie materiału nauczania wszystkich przedmiotów obowiązkowych klas poprzednich (z wyjątkiem ćwiczeń cielesnych), wykaże odpowiedni stopień ogólnego rozwoju oraz właściwą umiejętność w zakresie programu pracy warsztatów i pracowni szkolnych.

§ 25. Uczennic, przechodzących z jednego gimnazjum krawieckiego (bieliźniarskiego) do drugiego gimnazjum krawieckiego (bieliźniarskiego) o takim samym programie nauczania, nie obowiązuje składanie egzaminu wstępnego.

§ 26. Uczennice, przechodzące z gimnazjum ogólnokształcącego lub innych szkół zawodowych stopnia gimnazjalnego, zdają egzamin w zakresie różnicy programów.

§ 27. Kandydatki mogą być przyjmowane do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

Ocena uczennic.

§ 28. Przy końcu każdego roku szkolnego nauczyciel(ka), instruktor(ka) ustala ocenę wyników, osiągniętych przez uczennicę w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena powinna być oparta na systematycznym badaniu postępów i wyników pracy uczennicy.

§ 29. Przy końcu pierwszego półrocza oraz z końcem roku szkolnego uczennica otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przed-

miotów obowiązkowych i nadobowiązkowych oraz z zachowania się.

O wynikach nauki w innych okresach szkolnych zawiadamia się rodziców lub opiekunów uczennicy.

Oceny, ustalone z końcem ostatniego okresu, są zarazem ocenami rocznymi.

§ 30. Promowanie uczennic do klas następnych odbywa się na podstawie ocen rocznych co najmniej dostatecznych ze wszystkich przedmiotów. W wyjątkowych wypadkach Rada Pedagogiczna może promować do klasy następnej uczennicę, mającą ocenę niedostateczną z jednego przedmiotu, z wyjątkiem zajęć warsztatowych. Jakiekolwiek egzaminy uzupełniające lub promocyjne do klasy następnej nie mogą być stosowane.

§ 31. Uczennica, która nie uzyskała promocji do klasy następnej, może na podstawie decyzji Rady Pedagogicznej powtarzać klasę lub może być usunięta ze szkoły. Dwukrotne powtarzanie tej samej klasy jest zasadniczo niedopuszczalne.

VI. Ukończenie szkoły.

§ 32. Uczennica, która otrzymała w klasie IV oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych oraz z zachowania się, otrzymuje zamiast świadectwa rocznego — świadectwo ukończenia szkoły.

§ 33. Ukończenie gimnazjum krawieckiego (bieliźniarskiego) uprawnia absolwentki do przystąpienia do egzaminu czeladniczego.

170.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 12 maja 1937 r. (Nr III PU-2846/37)

o organizacji państwowych szkół przysposobienia kupieckiego I stopnia.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia z dnia 11 marca 1932 roku o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zgodnie z zasadami, podanymi w § 184 rozporządzenia Ministar Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1933 r. (Nr I Pr-4051/33) o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 15, poz. 202), ustala się organizację państwowych szkół przysposobienia kupieckiego I stopnia według załączonego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W miarę wprowadzenia nowej organizacji, tracą moc przepisy, sprzeczne z załączonym statutem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Świętosławski.**

Załącznik do rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 12 maja 1937 r. (Nr III PU-2846/37).

STATUT
Państwowej Szkoły Przysposobienia Kupieckiego I Stopnia.

I. Zadania szkoły.

§ 1. Zadaniem szkoły jest przysposobienie młodzieży do pracy w przedsiębiorstwach kupieckich detalicznych oraz wychowanie na zamiłowanych w swym zawodzie pracowników, a zarazem świadomych swych obowiązków obywateli Państwa Polskiego.

§ 2. Szkoła współpracuje nadto z czynnikami gospodarczymi i społecznymi nad podnoszeniem kultury zawodowej kupiectwa własnego środowiska.

II. Ogólne zasady organizacji.

§ 3. Szkoła jest przeznaczona dla młodzieży, która ukończyła szkołę powszechną, bez względu na jej stopień organizacyjny.

§ 4. W zależności od warunków danego środowiska szkoła jest męska, żeńska lub koedukacyjna.

§ 5. Nauka w szkole trwa jeden rok.

§ 6. Liczba nauczycieli własnych, tj. nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin, jak swą pracą związani są przede wszystkim z daną szkołą, nie powinna być mniejsza, łącznie z kierownikiem, niż liczba oddziałów w tej szkole.

§ 7. Organizację roku szkolnego oraz liczbę uczniów w klasie lub oddziale ustala się osobnymi przepisami.

III. Kierownik, nauczyciele, Rada Pedagogiczna.

§ 8. Na czele szkoły stoi kierownik.

Do obowiązków kierownika należy:

a) reprezentowanie szkoły na zewnątrz,
b) przewodniczenie Radzie Pedagogicznej,
c) bezpośrednie zwierzchnictwo nad wszystkimi osobami, pracującymi w szkole,
d) organizowanie pracy wychowawczej i dydaktycznej, kierowanie nią i czuwanie nad jej planowym wykonaniem,
e) zarządzanie sprawami administracyjno-gospodarczymi szkoły,
f) wykonywanie przepisów i poleceń władz szkolnych,
g) utrzymywanie kontaktu szkoły z życiem gospodarczym środowiska, w którym się szkoła znajduje,
h) nauczanie w odpowiedniej liczbie godzin.

§ 9. Nauczyciele i instruktorzy wychowują oraz uczą powierzoną ich opiece młodzież według właściwych zasad pedagogicznych, biorą czynny udział w pracach Rady Pedagogicznej i realizowaniu jej uchwał, utrzymują kontakt z życiem gospodarczym w zakresie specjalności szkoły,

wreszcie pełnią funkcje administracyjno-gospodarcze w zakresie powierzonego sobie działu pracy.

§ 10. Kierownik, nauczyciele, lekarz szkolny i instruktorzy tworzą Radę Pedagogiczną szkoły, która jest stałym organem wewnętrznego życia szkolnego.

§ 11. Rada Pedagogiczna współpracuje z kierownikiem nad podnoszeniem poziomu wychowawczego i naukowego szkoły, omawia i opracowuje ważniejsze sprawy, związane z życiem szkolnym, w szczególności zaś do jej obowiązków należy:

a) opracowywanie planów pracy wychowawczej i dydaktycznej,
c) ustalanie ogólnej oceny rocznej uczniów,
b) ustalanie opinii o uczniach i oceny ich zachowania się,
d) przyjmowanie i usuwanie uczniów,
e) ustalanie regulaminu uczniowskiego,
f) załatwianie spraw, przekazanych jej przez osobne przepisy.

§ 12. Kierownikowi przysługuje prawo zawieszania uchwał Rady Pedagogicznej, które uzna za niezgodne z przepisami lub przeciwne dobru szkoły.

O decyzji zawieszenia uchwały Rady Pedagogicznej kierownik obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić władze szkolne.

IV. Organizacja nauczania i wychowania.

§ 13. Program nauczania szkoły opiera się na pierwszym szczeblu programowym szkoły powszechnej.

§ 14. Nauczanie odbywa się według obowiązującego programu.

§ 15. Plan pracy wychowawczej dostosowany do wieku i rozwoju młodzieży, powinien uwzględniać cele wychowawcze, zakreślone w § 1 niniejszego statutu.

§ 16. Kierownik łącznie z gronem nauczycielskim osiąga cele wychowawcze szkoły przez:

a) bezpośredni swój wpływ na uczniów w szkole i poza szkołą,
b) nauczanie i odpowiednią organizację pracy,
c) organizowanie współpracy domu i szkoły w akcji wychowawczej.

V. Uczniowie.

A. Zadania i obowiązki uczniów.

§ 17. Uczeń sposobi się przez wychowywanie i kształcenie w szkole na świadomego swych obowiązków i twórczego obywatela Państwa Polskiego.

W tym celu uczeń powinien dążyć do wyrobienia religijnego, urabiać należycie swój charakter, zdobywać wiedzę i umiejętności. Do osiągnięcia tego zmierza przede wszystkim przez wytrwałą pracę nad sobą i przez sumienne spełnianie obowiązków.

§ 18. Uczeń obowiązany jest stosować się do regulaminu, który określa szczegółowo zadania i obowiązki uczniów.

B. Przyjmowanie uczniów.

§ 19. Do szkoły przyjmuje się kandydatów, którzy:

a) przedstawią świadectwo ukończenia szkoły powszechnej pierwszego stopnia lub inne świadectwo, uznane przez władze szkolne za równoważne,
b) nie przekroczą w danym roku kalendarzowym 18 lat życia.

§ 20. Kandydaci mogą być przyjmowani do szkoły najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca nauczania.

C. Ocena uczniów.

§ 21. Przy końcu każdego okresu szkolnego nauczyciel (instruktor) ustala ocenę wyników, osiągniętych przez ucznia w zakresie danego przedmiotu, biorąc za podstawę wymagania obowiązującego programu.

Ocena powinna być oparta na systematycznym badaniu postępów i wyników pracy ucznia.

§ 22. Przy końcu pierwszego półrocza uczeń otrzymuje świadectwo, które zawiera wyrażoną w stopniach ocenę wyników nauki ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych i nadobowiązkowych oraz ocenę zachowania się.

O wynikach nauki w innych okresach szkolnych zawiadamia się rodziców lub opiekunów ucznia.

D. Ukończenie szkoły.

§ 23. Uczeń, który otrzymał oceny roczne co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych oraz z zachowania się, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły, zawierające, oprócz stopni rocznych z poszczególnych przedmiotów, nadto ogólną ocenę roczną wyników jego pracy. Stopnie z przedmiotów nadobowiązkowych nie mają wpływu na ukończenie szkoły. Na świadectwie ukończenia szkoły nie umieszcza się stopni niedostatecznych z przedmiotów nadobowiązkoywch.

W wyjątkowych wypadkach Rada Pedagogiczna może wydać uczniowi świadectwo ukończenia szkoły mimo stopnia niedostatecznego z jednego przedmiotu obowiązkowego, ustalając wtenczas ogólny stopień roczny jako dostateczny.

Egzaminy uzupełniające nie mogą być stosowane.

VI. Uprawnienia absolwentów.

§ 24. Ukończenie szkoły zwalnia absolwentów od dwóch pierwszych lat obowiązkowego dokształcania bądź w szkołach i na kursach dokształcających ogólnych, bądź w szkołach dokształcających zawodowych wszelkich typów.

171.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 16 grudnia 1936 r. (Nr. II P-9377/36)

o nadawaniu prywatnym szkołom powszechnym uprawnień publicznych szkół powszechnych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawnienia publicznych szkół powszechnych mogą być nadane:

a) prywatnym szkołom powszechnym zorganizowanym na wzór publicznych szkół powszechnych,

b) prywatnym szkołom powszechnym niezorganizowanym na wzór publicznych szkół powszechnych, a uznanym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za eksperymentalne.

§ 2. Nadanie uprawnień prywatnej szkole powszechnej może nastąpić, jeżeli:

a) osiąga wyniki nauczania, uznane przez władze szkolne za dorównujące wynikom, osiąganym w publicznych szkołach powszechnych odpowiedniego stopnia,

b) osiąga w pracy wychowawczej poziom, uznany przez władze szkolne za dorównujący poziomowi, osiąganemu w publicznych szkołach powszechnych w szczególności w zakresie wychowania młodzieży odpowiadającego potrzebom Państwa,

c) posiada kierownika oraz większość takich nauczycieli, którzy zarówno liczbą godzin, jak i pracą związani są przede wszystkim z tą szkołą,

d) posiada odpowiednie dla swej liczebności i organizacji pomieszczenie, urządzenie oraz należyte zaopatrzenie w środki i pomoce naukowe,

e) odpowiada potrzebom państwowym na danym terenie.

§ 3. Uprawnienia publicznych szkół powszechnych nadaje prywatnej szkole powszechnej:

a) gdy chodzi o szkoły, wymienione w § 1 pkt a — Kurator Okręgu Szkolnego na wniosek właściwego inspektora szkolnego,

b) gdy chodzi o szkoły, wymienione w § 1 pkt. b — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek Kuratora właściwego Okręgu Szkolnego.

§ 4. Nadanie uprawnień powoduje uznanie, iż wydane przez daną szkołę powszechną własnym uczniom świadectwa z poszczególnych klas jak również świadectwa ukończenia szkoły są równoznaczne z odpowiednimi świadectwami publicznych szkół powszechnych tego samego stopnia, przy czym uczniowie otrzymują świadectwa ukończenia na tych samych warunkach jak w publicznych szkołach powszechnych.

§ 5. Nadanie uprawnień ważne jest do odwołania.

Nadane uprawnienia mogą być odwołane przez władzę, która je nadała, gdy stwierdzi, że szkoła przestała spełniać którykolwiek z warunków przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia lub narusza inne obowiązujące ją przepisy.

§ 6. Prywatna szkoła powszechna z uprawnieniami publicznych szkół powszechnych winna na świadectwach szkolnych umieszczać klauzulę: „Zarządzeniem z dnia .... Nr .... Minister W. R. i O. P. (albo też: Kurator Okręgu Szkolnego ....) nadał prywatnej szkole powszechnej .... (nazwa) uprawnienia publicznych szkół powszechnych .... (stopień szkoły) stopnia".

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1937 r.

Równocześnie tracą moc wszelkie przepisy, wydane w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Świętosławski.**

172.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Warszawa, dnia 31 maja 1937 r.
Nr. I-R-4575/37.

Wartość kaucyjna i wadialna 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. i 4% Pożyczki Konsolidacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 20 maja 1937 r. Nr. D. II. 13177/1/37 Ministerstwo zawiadamia, że:

1) wartość depozytowa (wadialna i kaucyjna) świadectw tymczasowych 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 z 1937 r. poz. 207), została ustalona na złotych 70 za 100 złotych wartości imiennej,

2) wartość depozytowa (wadialna i kaucyjna) obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, — oznaczona w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 14 kwietnia — 1937 r. L. D. II. 9821/1/37) podanym do wiadomości z pismem okólnym M-stwa W. R. i O. P. z dnia 27 kwietnia 1937 r. Nr. I R-3601/37, na złotych 60 za 100 złotych wartości imiennej ustalona została na złotych 65 (sześćdziesiąt pięć) za 100 złotych wartości imiennej.

Naczelnik Wydziału
(—) **A. Nowak.**

173.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 kwietnia 1937 r. (Nr II S-3359/37)

o egzaminie uzupełniającym z języka łacińskiego w zakresie programu gimnazjum ogólnokształcącego.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Absolwenci 4-letniego gimnazjum ogólnokształcącego nowego ustroju bez nauki języka łacińskiego i gimnazjów zawodowych, pragnący uzyskać świadectwo egzaminu z języka łacińskiego w zakresie programu 4-letniego gimnazjum ogólnokształcącego, zdają egzamin uzupełniający na zasadach zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 lutego 1937 r. (Nr II S-847/37) o regulaminie egzaminu ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego (Dz. Urz. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 58).

§ 2. Egzamin z języka łacińskiego odbywa się w zakresie programu gimnazjum ogólnokształcącego, a składa się z części piśmiennej i ustnej.

Celem egzaminu piśmiennego jest zbadanie zasobu słownictwa kandydata i orientacji w formach gramatycznych, środkiem zaś — przetłumaczenia urywki prozy łacińskiej na język polski. Czas trwania egzaminu nie powinien przekraczać trzech pełnych godzin.

Celem egzaminu ustnego jest zbadanie orientacji kandydata w zakresie wskazanych programem wiadomości z lektury i kultury antycznej. Czas trwania egzaminu nie powinien przekraczać 30 minut.

§ 3. Egzaminy uzupełniające z języka łacińskiego zdają kandydaci przed jedną z Państwowych Komisyj Egzaminacyjnych, powołanych przez Kuratoria Okręgów Szkolnych.

§ 4. Na dowód złożenia egzaminu otrzymują kandydaci świadectwo uzupełniające według załączonego wzoru.

Wysokość opłaty za egzamin określa osobne zarządzenie.

§ 5. Kandydaci, którzy, posiadając świadectwo ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego bez nauki języka łacińskiego, ubiegają się o przyjęcie na wydział humanistyczny lub klasyczny liceum ogólnokształcącego, zdają obowiązkowo egzamin wstępny z języka łacińskiego w zakresie, przewidzianym w § 2 niniejszego zarządzenia.

W obydwóch przypadkach mają zastosowanie przepisy pkt. 1 i 2 § 10 regulaminu przyjmowania uczniów do państwowego liceum ogólnokształcącego, ogłoszonego jako załącznik do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 lutego 1937 r. Nr II S-848/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 59) — z tym, że kandydaci na wydział humanistyczny nie mają możności wyboru przy egzaminie ustnym między językiem łacińskim a językiem obcym nowożytnym, a kandydaci na wydział klasyczny lub humanistyczny zdają obowiązkowo egzamin piśmienny z języka łacińskiego.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Świętosławski.

Załącznik do zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z 26. IV. 1937 r. Nr II S-3359/37.

Wzór świadectwa (§ 4).

Kuratorium Okręgu Szkolnego ....

Państwowa Komisja Egzaminacyjna.

Nr.......... Rok szkolny 19......./.......

Świadectwo Uzupełniające.

....
(imię i nazwisko)

Miejsce na fotografie.

urodzon.......... dnia .... roku ....
w .... powiatu ....
religii (wyznania) ....
posiadając świadectwo ukończenia gimnazjum ....
....
....
.... złożył ....
przed Państwową Komisją Egzaminacyjną, powołaną przez Kuratorium Okręgu Szkolnego ....
.... pismem z dnia .... Nr..........
egzamin uzupełniający z języka łacińskiego według programu gimnazjum ogólnokształcącego, obejmującego naukę języka łacińskiego, z wynikiem ....
....

W ...., dnia ....

PRZEWODNICZĄCY
PAŃSTWOWEJ KOMISJI EGZAMINACYJNEJ

(Pieczęć Kuratorium)

Skala oceny: bardzo dobry dobry, dostateczny.

174.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 kwietnia 1937 r. (Nr II S-3360/37)

o przyjmowaniu uczniów szkół średnich zawodowych do szkół średnich ogólnokształcących.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uczniowie gimnazjów i liceów zawodowych mogą być przyjmowani do odpowiednich klas szkół średnich ogólnokształcących na podstawie egzaminu wstępnego według przepisów niniejszego zarządzenia, a mianowicie: uczniowie gimnazjów zawodowych do gimnazjów ogólnokształcących, a absolwenci gimnazjów zawodowych i uczniowie klas pierwszych liceów zawodowych do liceów ogólnokształcących i liceów pedagogicznych.

§ 2. Do klasy II i III gimnazjum ogólnokształcącego mogą być przyjęci uczniowie odpowiednich klas gimnazjów zawodowych na mocy decyzji Dyrekcji, natomiast do klasy IV gimnazjum ogólnokształcącego tylko za zezwoleniem Kuratora Okręgu Szkolnego.

Uczniowie gimnazjów zawodowych, przechodzący do odpowiednich klas gimnazjów ogólnokształcących, powinni zdać egzamin uwzględniający różnicę programów.

Przy przyjmowaniu uczniów gimnazjów zawodowych obowiązują poza przepisami §§ 1, 2, 3, 4, 9 i 10 niniejszego zarządzenia przepisy regulaminu przyjmowania uczniów do państwowego gimnazjum ogólnokształcącego, ogłoszonego jako załącznik do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 lutego 1937 r. Nr II S-846/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 57).

§ 3. Kandydaci do klas II, III lub IV gimnazjum ogólnokształcącego powinni wykazać się świadectwem ukończenia klasy I, II lub III gimnazjum zawodowego z promocją do klasy II, III lub IV.

§ 4. Przyjmowanie uczniów gimnazjów zawodowych do gimnazjów ogólnokształcących w ciągu roku szkolnego może nastąpić w wyjątkowych okolicznościach jedynie za zezwoleniem Kuratora Okręgu Szkolnego.

§ 5. Absolwenci czteroletnich gimnazjów zawodowych, ubiegający się o przyjęcie do liceum ogólnokształcącego, zdają egzamin wstępny określony w § 10 regulaminu przyjmowania uczniów do państwowego liceum ogólnokształcącego, ogłoszonego jako załącznik do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 utego 1937 r. Nr II S-848/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 59) z tą zmianą, że z języka polskiego zdają egzamin piśmienny i ustny, zaś wstępując na wydział klasyczny lub humanistyczny, zdają egzamin piśmienny i ustny z języka łacińskiego w zakresie obowiązującego programu gimnazjum ogólnokształcącego.

§ 6. Absolwenci czteroletnich gimnazjów zawodowych, ubiegający się o przyjęcie do liceum pedagogicznego, zdają egzamin wstępny, określony w § 9 regulaminu przyjmowania uczniów do klasy I państwowego liceum pedagogicznego, ogłoszonego jako załącznik do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 marca 1937 r. Nr II S-1290/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 60).

§ 7. Uczniowie, którzy ukończyli klasę I liceum zawodowego, mogą być przyjęci do klasy II liceum ogólnokształcącego za zgodą Kuratora Okręgu Szkolnego lub do klasy II liceum pedagogicznego — na podstawie egzaminu wstępnego (piśmiennego i ustnego) w zakresie programu klasy I liceum ogólnokształcącego względnie klasy I liceum pedagogicznego. Przyjmowanie uczniów w ciągu roku szkolnego nie jest dozwolone.

§ 8. Przy przyjmowaniu absolwentów gimnazjów zawodowych i uczniów liceów zawodowych do liceów ogólnokształcących obowiązują — poza przepisami §§ 1, 7, 9 i 10 niniejszego zarządzenia — przepisy regulaminu przyjmowania uczniów do państwowego liceum ogólnokształcącego z dnia 22 utego 1937 r. Nr II S-848/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 59); przy przyjmowaniu do liceów pedagogicznych — przepisy regulaminu przyjmowania uczniów do klasy I państwowego liceum pedagogicznego z dnia 1 marca 1937 r. Nr II S-1290/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 60).

§ 9. Złożenie egzaminu wstępnego do jednej z klas gimnazjum ogólnokształcągeo, oraz do klasy II liceum ogólnokształcącego lub pedagogicznego — nie jest równoznaczne z ukończeniem klas odpowiednio niższych tych szkół; złożenie egzaminu wstępnego do kl. I liceum ogólnokształcącego lub pedagogicznego nie jest równoznaczne z ukończeniem gimnazjum ogólnokształcącego.

§ 10. Zaświadczeń jako dowodów złożenia jednego z wymienionych egzaminów wstępnych nie wydaje się.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) W. Świętosławski.

175.

ZARZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 5 maja 1937 r. (Nr. III PU-2725/37)

o regulaminie przyjmowania uczniów do państwowych liceów zawodowych w roku szkolnym 1937/38.

§ 1. Na podstawie art. 2 ust. 22, art. 59 i 60 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) ustanawiam regulamin przyjmowania uczniów do państwowych liceów zawodowych w roku szkolnym 1937/38, ogłoszony jako załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Świętosławski.

Załącznik do zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dn. 5 maja 1937 r. (Nr III PU-2725/37).

REGULAMIN
przyjmowania uczniów do państwowych liceów zawodowych w roku szkolnym 1937/38.

§ 1. Do liceów zawodowych mogą być przyjęci kandydaci, którzy mają odpowiedni wiek, wolni są od chorób, zagrażających zdrowiu otoczenia, posiadają odpowiedni rozwój fizyczny oraz wykażą należyty rozwój umysłowy i przygotowanie naukowe.

§ 2. O przyjęcie do liceum mogą się ubiegać kandydaci, którzy kończą w danym roku kalendarzowym co najmniej 16, a nie przekroczą 20 lat życia. W wypadkach uzasadnionych Kurator Okręgu Szkolnego może przedłużyć górną granicę wieku.

Dowodem, stwierdzającym wiek kandydata, jest odpowiedni dokument, wydany przez urząd stanu cywilnego.

§ 3. Kandydaci mogą być w zasadzie przyjęci na podstawie świadectwa zdrowia, wystawionego przez lekarza szkoły, którą ostatnio skończyli. W razie wątpliwości, kandydaci mogą być na polecenie dyrektora poddani przez lekarza szkolnego liceum badaniu pod względem ich przydatności fizycznej i zdrowotnej do danego zawodu.

§ 4. Kandydaci, zgłaszający się do liceum, winni przedłożyć jako dowód przygotowania naukowego jedno z niżej przytoczonych świadectw:

a) świadectwo ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego;

b) świadectwo ukończenia 6 klas gimnazjum ogólnokształcącego dawnego typu;

c) świadectwo ukończenia trzyletniej lub czteroletniej średniej szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7 klasowej szkoły średniej ogólnokształcącej dawnego typu;

d) inne świadectwo, uznane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne.

Rozwój umysłowy, który ma umożliwić kandydatowi skuteczne pobieranie nauki w liceum zawodowym, stwierdza odpowiednio przeprowadzony egzamin (§ 9 i 11).

Egzamin opiera się na materiale programowym państwowego gimnazjum ogólnokształcącego.

§ 5. Przyjęcia do liceum przeprowadza się w zasadzie po ukończeniu roku szkolnego. Terminy zgłoszeń i egzaminów wyznacza Kuratorium Okręgu Szkolnego i podaje je do wiadomości Dyrekcjom. W tych terminach dyrektorzy państwowych liceów zawodowych dokonywują przyjęć kandydatów i przeprowadzają egzaminy wstępne.

Zależnie od wolnych miejsc egzaminy wstępne mogą się odbywać również w pierwszych dniach roku szkolnego.

§ 6. Dyrektorzy mogą w miarę wolnych miejsc przyjmować ponadto w ciągu pierwszego miesiąca roku szkolnego bez egzaminu do klasy I-ej kandydatów, którzy zdali egzamin wstępny do innego liceum zawodowego tego samego typu, a nie zostali przyjęci z powodu braku miejsca.

§ 7. Rodzice względnie opiekunowie, zgłaszający kandydata do liceum, składają w terminie, ogłoszonym przez Kuratorium Okręgu Szkolnego, podanie do Dyrekcji liceum o przyjęcie. Do podania dołączają: a) dokument urzędu stanu cywilnego (§ 2, ustęp 2), b) świadectwo ukończenia gimnazjum lub innej szkoły (§ 4), c) świadectwo zdrowia.

§ 8. Egzamin przeprowadza wyznaczony przez dyrektora nauczyciel danego przedmiotu w obecności dyrektora lub powołanego przez niego zastępcy.

§ 9. Egzamin dla kandydatów, którzy przedłożą świadectwo ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego lub świadectwo ukończenia 6 klas gimnazjum ogólnokształcego dawnego typu składa się z następujących przedmiotów:

1) Licea przemysłowe męskie i żeńskie:
egzamin: z rysunku,

2) Licea handlowe i licea administracyjne:
egzamin ustny: z języka polskiego,

3) Licea rolnicze, licea gospodyń wiejskich i licea ogrodnicze:
egzamin ustny: z biologii lub chemii (do wyboru przez ucznia),

4) Licea gospodarstwa domowego:
egzamin ustny: z biologii lub chemii (do wyboru przez ucznia).

§ 10. Od egzaminu z języka polskiego do klasy I-ej liceum handlowego i liceum administracyjnego mogą być zwolnieni kandydaci (także ci, którzy jako eksterni uzyskali świadectwo ukończenia gimnazjum), uznani przez Radę Pedagogiczną liceum za uzdolnionych i przygotowanych do podjęcia nauki w liceum na podstawie ocen, zawartych w świadectwie ukończenia gimnazjum.

Kandydat, zwolniony od egzaminu, jest tym samym przyjęty do liceum.

§ 11. Egzamin dla kandydatów, którzy przedłożą bądź świadectwo ukończenia trzyletniej lub czteroletniej średniej szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7 klasowej szkoły powszechnej lub trzech klas szkoły średniej ogólnokształcącej dawnego typu, bądź inne świadectwo uznane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoważne składa się z części piśmiennej i ustnej z następujących przedmiotów:

1) Licea przemysłowe męskie i żeńskie:
egzamin: z rysunku,
egzamin piśmienny: z języka polskiego,
egzamin ustny: z języka polskiego, z matematyki,

2) Licea handlowe i licea administracyjne:
egzamin piśmienny: z języka polskiego,
egzamin ustny: z języka polskiego, z języka obcego, z matematyki,

3) Licea rolnicze, licea gospodyń wiejskich, licea ogrodnicze:
egzamin piśmienny: z języka polskiego,
egzamin ustny: z języka polskiego, z biologii lub chemii (do wyboru przez ucznia),

4) Licea gospodarstwa domowego:
egzamin piśmienny: z języka polskiego,
egzamin ustny: z języka polskiego, z biologii lub chemii (do wyboru przez ucznia).

§ 12. Kandydaci mogą być zwolnieni od egzaminu ustnego z języka polskiego, jeżeli z wypracowania piśmiennego otrzymali ocenę co najmniej dobrą.

Rada Pedagogiczna państwowego liceum zawodowego danego typu może nadto zwolnić absolwentów średnich szkół technicznych od egzaminu z matematyki.

§ 13. Egzamin piśmienny z języka polskiego polega na opracowaniu przez kandydata jednego z trzech tematów, danych mu do wyboru. Doboru tematów dokonywa dyrektor wraz z egzaminatorem w zakresie ćwiczeń w pisaniu, przewidzianych w programie gimnazjum ogólnokształcącego.

Przy ustalaniu tematów można uwzględnić także materiał rzeczowy jednego z przedmiotów egzaminu ustnego.

Na wypracowanie z języka polskiego przeznacza się 3 godziny.

Wypracowanie egzaminacyjne ocenia właściwy egzaminator. Dyrektor ma prawo wystawić inną ocenę, niezgodną z oceną egzaminatora; zmianę tę powinien umotywować piśmiennie.

§ 14. Egzamin z rysunku polega na wykonaniu przez kandydata rysunku w ujęciu płaskim figur geometrycznych lub w ujęciu przestrzennym prostszych brył geometrycznych.

§ 15. Po przeegzaminowaniu wszystkich kandydatów, egzaminatorzy pod przewodnictwem dyrektora decydują o wyniku egzaminu i przyjęciu do liceum każdego kandydata z osobna. Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów, w razie równości głosów decyduje dyrektor.

Decyzję podaje dyrektor do wiadomości kandydatom.

§ 16. Jeżeli liczba kandydatów, którzy złożyli egzamin, przewyższa liczbę wolnych miejsc, wówczas należy przyjąć przede wszystkim tych, którzy zostali uznani za bardziej uzdolnionych, spośród tych zaś dzieci rodziców niezamożnych.

§ 17. Prawo pierwszeństwa w przyjęciu do danego liceum bez względu na kolejność, ustaloną w myśl § 10 i 16, przysługuje dzieciom kawalerów orderu „Virtuti Militari", poległych funkcjonariuszy policji państwowej, inwalidów wojennych, sierotom, zasługującym na specjalną pomoc oraz dzieciom nauczycieli.

§ 18. Jeżeli kandydat, który zdał egzamin do liceum, nie został do niego przyjęty wskutek braku miejsca, wówczas otrzymuje odpowiednie zaświadczenie według załączonego wzoru. Zaświadczenie takie uprawnia kandydata do ubiegania się o przyjęcie do klasy I-ej innego liceum zawodowego tego samego typu.

§ 19. Kandydat, który nie zdał egzaminu wstępnego do liceum, może egzamin ten powtórzyć według niniejszego regulaminu w terminach, przewidzianych w § 5, o ile spełnia warunki, zawarte w § 1—4.

§ 20. Uchwały, dotyczące wyniku egzaminu i przyjęcia kandydatów, winny być odnotowane w protokołach; do protokołów tych należy dołączyć wypracowania egzaminacyjne kandydatów.

Wypracowania te mogą być zniszczone po upływie 2 lat od terminu zdawania egzaminu.

Wzór protokółu.

Arkusz kandydata do liceum ....

Nr..............................

Nazwisko ....
Imię ....
Urodzon .... dnia.. roku..............................
Wyznanie ....
Miejsce stałego zamieszkania ....
Uczył się języka obcego obowiązkowego ....
„ „ „ „ nadobowiązkowego ....
Złożył świadectwa szkolne ....
....
Ubiega się o przyjęcie do liceum..

Dyrektor

Wzór zaświadczenia.

Państwowe Liceum ....

w ....

Rok szkolny 19........../..........

ZAŚWIADCZENIE

....
(imię i nazwisko)

urodzon........ dnia .... 19........ r. w ....

dopuszczon...... na podstawie świadectwa ukończenia gimnazjum (szkoły) ....

.... do egzaminu wstępnego w liceum ....

.... egzamin ten zdał ....

Nie został...... przyjęt...... z powodu braku miejsca ....

W .... dnia .... 19........ r.

Dyrektor

PROTOKÓŁ EGZAMINU WSTĘPNEGO DO LICEUM

Na podstawie uchwały Rady Pedagogicznej Liceum zwolniony od egzaminu wstępnego do liceum ....

Przedmiot egzaminu	Data	Temat względnie treść pytań i krótka charakterystyka odpowiedzi:
Język polski		
Język obcy nowożytny . . .		
Matematyka		
Chemia		
Biologia		
Rysunek		

Uchwała

.... zdał.............. egzamin do liceum

Przyjęt..............

Nieprzyjęt.............. z powodu ....

W ...., dnia ....

Dyrektor..............................

Egzaminatorzy..............................

176.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 1 lipca 1937 r. Nr OP. III. 131/120

w sprawie dekomasacji publicznej szkoły powszechnej Nr 1 w Żorach.

Na zasadzie § 7 statutu publicznych szkół powszechnych z dnia 21. 11. 1933 r. Nr. 1 P-4053 (Gaz. Urz. Wojew. Śl. Dz. Admin. Szk. Nr. 18/6 z dnia 1 czerwca 1934 r. poz. 68 oraz uchwały Deputacji szkolnej w Żorach z dnia 22 kwietnia 1937 r. — polecam wydzielić z dotychczasowej 8-klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. 1 w Żorach 7-klasową publiczną szkołę powszechną nr. 3.

Publiczna szkoła powszechna nr. 1 obejmie (7 sal) dotychczasowe pomieszczenie oraz 408 dzieci w 9 oddziałach, szkoła powszechna nr 3 obejmie 370 dzieci w 8 oddziałach (7 sal), zrejonowanie szkół nastąpi według wniosku Deputacji szkolnej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia b. r.

Inspektorat Szkolny przeprowadzi bezzwłocznie w porozumieniu się z Deputacją szkolną w Żorach szczegółowy przydział sal szkolnych i inwentarza szkolnego, oraz w porozumieniu z właściwym wizytatorem przystąpi do uporządkowania zmian personalnych wynikających z niniejszego zarządzenia.

Odpisy zarządzeń wydawanych w sprawach związanych z niniejszą reorganizacją szkół w Żorach przedkładać należy Wydziałowi Oświecenia Publicznego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Wojewoda:
w z.:
(—) **Dr. Saloni.**
Wicewojewoda.

177.

OKÓLNIK Nr 32

z dnia 21 kwietnia 1937 r. (II P-3206/37)

w sprawie nadawania prywatnym szkołom powszechnym uprawnień publicznych szkół powszechnych.

Zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 grudnia 1936 r. o nadawaniu prywatnym szkołom powszechnym uprawnień publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 11, poz. 214) po dniu 1 września 1937 r. będą nadawane uprawnienia tym prywatnym szkołom, które spełniają warunki przewidziane w § 2 cytowanego rozporządzenia.

W związku z tym Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

do § 1-go.

Za szkoły powszechne prywatne, zorganizowane na wzór publicznych szkół powszechnych można uznawać te szkoły, które stosują w zakresie organizacji i programu wszystkie przepisy, obowiązujące publiczne szkoły powszechne odpowiedniego stopnia, o ile specjalne zarządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. inaczej nie stanowią.

do § 2-go.

Przeprowadzane wizytacje w prywatnych szkołach powinny dostarczyć odpowiedniego materiału dla stwierdzenia, czy spełnione zostały poszczególne warunki wymienione w § 2-gim, dla opracowania wniosków i podjęcia ostatecznych decyzji.

do § 3-go.

1. a) Właściwy Inspektor Szkolny, stwierdziwszy, iż dana prywatna szkoła powszechna spełnia warunki przewidziane w § 2-im cytowanego rozporządzenia, przesyła Kuratorium do dnia 1 lutego należycie umotywowany wniosek o nadanie uprawnień publicznych szkół powszechnych.
   b) Wnioski w sprawie uprawnień przedkłada Inspektor Szkolny dla każdej prywatnej szkoły powszechnej oddzielnie.
   c) Do każdego wniosku Inspektor Szkolny dołącza odpis sprawozdania z ostatniej wizytacji danej szkoły oraz swą opinię odnośnie do poszczególnych punktów omawianego § 2-go z ewentualnym uzasadnieniem.

2. Kurator Okręgu Szkolnego podejmuje decyzję w takim terminie, by właściwy Inspektor Szkolny mógł w razie nadania uprawnień zawiadomić o tym interesowaną prywatną szkołę powszechną przed dniem 1 kwietnia tego roku, w którym uprawnienia zostały nadane.

3. Uprawnienia uzyskuje szkoła z tym rokiem szkolnym, w ciągu którego zostały nadane.

4. Ewentualne podania i prośby właścicieli lub kierownictw prywatnych szkół powszechnych w sprawie uprawnień należy załatwiać w myśl obowiązujących przepisów.

do § 5-go.

Ewentualne odwołanie nadanych uprawnień powinno następować przed dniem 1 kwietnia.

Inspektorzy Szkolni obowiązani są prowadzić specjalny rejestr prywatnych szkół powszechnych, mających uprawnienia szkół publicznych, odnotowując w nich daty i numery odpowiednich decyzji Kuratorium.

Kuratoria wydadzą w związku z tym dalsze, konieczne zarządzenia.

Sprawa świadectw wydawanych przez prywatne szkoły powszechne przed wejściem w życie rozporządzenia o uprawnieniach załatwiona będzie oddzielnie.

Podsekretarz Stanu:
(—) **Jerzy Ferek-Błeszyński**

178.

OKÓLNIK Nr 33

z dnia 22 kwietnia 1937 r. (II W-2868/37)

w sprawie badania lekarskiego kandydatów do państwowego gimnazjum i liceum ogólnokształcącego.

W związku z § 1 i § 3 regulaminu przyjmowania uczniów do państwowego gimnazjum ogólnokształcącego, ogłoszonego jako załącznik do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 lutego 1937 r. Nr II S 846/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3, poz. 57) oraz § 1 i 3 regulaminu przyjmowania uczniów do państwowego liceum ogólno-kształcącego, ogłoszonego jako załącznik do zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 22 lutego 1937 r. Nr II S-848/37 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 3 poz. 59) wyjaśniam, co następuje:

Badania powinny odbywać się w szkole zarówno w godzinach stałych urzędowania lekarza w szkole jak i po za tymi godzinami.

Dyrekcje szkół nieposiadających lekarza szkolnego powinny w okresie przyjmowania nowowstępujących porozumieć się z innym lekarzem, który dokona przeglądu, bądź też żądać od kandydatów świadectwa lekarza wolno-praktykującego stwierdzającego stan ich zdrowia w myśl § 1 wspomnianych regulaminów.

Za przeprowadzone badania lekarz szkolny (względnie specjalnie zaproszony lekarz) otrzymuje odpowiednie wynagrodzenie z opłacanej przez kandydatów taksy egzaminacyjnej na równi z innymi egzaminatorami.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Świętosławski.

179.

OKÓLNIK Nr 34

z dnia 22 kwietnia 1937 r. (II S-2894/37)

w sprawie warunków przechodzenia uczniów prywatnych gimnazjów do prywatnych liceów ogólnokształcących.

Właściciele niektórych prywatnych gimnazjów, nie posiadających praw gimnazjów państwowych, zamierzając otworzyć licea ogólnokształcące, zwrócili się do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z prośbą o wyrażenie zgody na wprowadzenie w statutach ich liceów zasady, że podstawą przyjmowania uczniów do klasy I liceów jest świadectwo roczne klasy IV ich gimnazjów oraz egzamin wstępny do liceum, przeprowadzany przez szkołę we własnym zakresie, przed własną komisją egzaminacyjną.

Wobec tego, że sprawa powyższa będzie decydowana w związku z zatwierdzeniem statutów przez Panów Kuratorów Okręgów Szkolnych, oznajmiam, iż nie sprzeciwiam się uwzględnieniu proponowanej zasady w statutach i regulaminach liceów prywatnych w odniesieniu do uczniów własnych danej szkoły, czynię jednak zastrzeżenie, że 1) gimnazja i licea ogólnokształcące, w których statutach wspomniana zasada będzie wprowadzana, nie będą mogły uzyskać uprawnień szkół państwowych, 2) że przechodzenie uczniów takich liceów do innych liceów ogólnokształcących bez uprawnień szkół państwowych — będzie uzależnione od zgody Kuratorium Okręgu Szkolnego, 3) szkołom takim jako nie posiadającym uprawnień szkół państwowych nie będzie wolno wydawać świadectw ukończenia gimnazjum.

O powyższym należy właścicieli tych szkół uprzedzić i zobowiązać do poinformowania o tym rodziców i uczniów.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Świętosławski.

180.

OKÓLNIK Nr 37

z dnia 29 kwietnia 1937 r. (II W-2736/37)

w sprawie praktyk lekcyjnych absolwentów C. I. W. F. i Studiów W. F.

Ponieważ pewna liczba absolwentów Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego oraz Studiów W. F. w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i w Uniwersytecie w Poznaniu jest zatrudniona nie w szkołach, ale w urzędach i instytucjach w. f. i p. w. (Powiatowe komitety w. f. i p. w., okręgowe i miejskie ośrodki w. f., urzędy w. f.), przeto dla umożliwienia im odbycia praktyki, warunkującej dopuszczenie do egzaminu pedagogicznego, należy na prośby zainteresowanych zorganizować im przedegzaminacyjną praktykę w szkołach średnich w ten sposób, aby godziny zajęć w szkole w granicach możliwości nie kolidowały z zawodowymi obowiązkami kandydatów.

Ministerstwo zaleca Kuratorium jak najbardziej przychylne traktowanie tego rodzaju próśb absolwentów wyższych uczelni w. f.

Podsekretarz Stanu:
(—) Jerzy Ferek-Błeszyński.

181.

OKÓLNIK Nr 38

z dnia 4 maja 1937 r. (I R.-3718/37)

o zryczałtowaniu opłat manipulacyjnych w obrocie P. K. O.

Ministerstwo przesyła do wiadomości i stosowania zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 20 kwietnia 1937 r. Nr D III. 5737/4/37 w sprawie zryczałtowania opłat manipulacyjnych.

Powołane w tym zarządzeniu okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 29 sierpnia 1934 r. Nr D. III. 14195/3/34, z dnia 6 października 1934 r. Nr D. III. 16392/3/34 i z dnia 9 kwietnia 1936 r. Nr D. III. 4904/3/36 podane były do wiadomości i stosowania okólnikami Ministerstwa Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr 133 z dnia 31 sierpnia 1934 r. Nr I R-7297/34, Nr 154 z dnia 18 października 1934 r. Nr I R-8232/34. i Nr 43 z dnia 14 maja 1936 r. Nr I R-3419/36.

p. o. Dyrektora Departamentu:

A. Nowak.

Załącznik do okólnika Min. W. R. i O. P. Nr 38 z 4 maja 1937 r. (I R-3718/37).

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 5737/4/37
Zryczałtowanie opłat manipulacyjnych.

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1937 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Dyrekcyj Ceł.

Wobec zryczałtowania opłat manipulacyjnych od obrotów na kontach czekowych w Pocztowej Kasie Oszczędności organów skarbowych, a mianowicie: kas urzędów skarbowych (urzędów opłat stemplowych, urzędów celnych) Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł oraz Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, Pocztowa Kasa Oszczędności zaprzestała pobierać z dniem 15 kwietnia r. b. opłaty manipulacyjne od wypłat uskutecznionych z kont czekowych wymienionych wyżej organów skarbowych za pomocą przekazów czekowych.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy przekazywaniu należności przekazami czekowymi również osobom i instytucjom prywatnym nie należy dokonywać potrąceń z tytułu opłat manipulacyjnych. Opłaty manipulacyjne potrącane przy zleceniach wypłaty zrealizowanych od dnia 15 b. m. do dnia otrzymania niniejszego zarządzenia podlegają zarachowaniu na wznowienie tych sum z których nastąpiło asygnowanie.

Celem wyodrębnienia objętych ryczałtem wpłat tzw. „urzędowych" jak np. wpłat poborów specjalnych, wpłat na wznowienie kredytu, wpłat z tytułu zwrotu zaliczek udzielonych urzędom lub urzędnikom na wykonywanie czynności urzędowych itp., od innych wpłat dokonywanych przez osoby i instytucje prywatne z tytułu należności podatkowych itp. na podstawie zielonych blankietów nadawczych, Ministerstwo Skarbu ustaliło w porozumieniu z Pocztową Kasą Oszczędności odmienne rodzaje blankietów nadawczych w kolorze pomarańczowym zaopatrzonym naddrukiem „opłatę pobiera P. K. O." a mianowicie:

1) blankiety wzór 786 Rach. 13 do § 28 przepisów dla władz przeznaczone li tylko dla wpłat należności podatkowych ściągniętych przez sekwestratorów skarbowych. Zauważa się, że wpłaty sum wyegzekwowanych przez sekwestratorów na rzecz wierzycieli obcych jak Fundusz Pracy, Ubezpieczalnie itp. będą nadal dokonywane na podstawie dotychczasowych, a podlegających opłacie manipulacyjnej blankietów nadawczych.

2) blankiety M. Sk. Nr 391 Egz. § 32 do § 77 instr. przeznaczone dla innych wpłat o charakterze urzędowym, jak naprzykład:

a) dla wpłat dokonywanych przez władze (urzędy, zakłady) państwowe działających w charakterze specjalnych poborców, oraz wpłat innych poborców, jak na prz. notariuszów, komorników itp. dla wpłat z tytułu zwrotu zaliczek, udzielonych urzędom lub urzędnikom na wykonywanie czynności urzędowych itp.
b) dla wpłat nadwyżek kasowych kas urzędów skarbowych (urzędów opłat stemplowych, urzędów celnych),
c) dla wpłat podatku gruntowego, które będą dokonywane przez gminy miejskie i wiejskie w myśl mającego się ukazać w najbliższym czasie rozporządzenia o wymiarze i poborze podatku gruntowego (okólnik z dnia 8. b. m. L. D. III. 5219/4/37).

Zapas omawianych wyżej blankietów nadawczych dostarczony zostanie Izbom Skarbowym przez Pocztową Kasę Oszczędności.

Z zapasu tego mają Izby Skarbowe wydzielić odpowiednią rezerwę, resztę zaś rozdzielić o ile chodzi o blankiety wymienione w p. 1 pomiędzy podległe urzędy skarbowe, blankiety zaś wymienione w p. 2 pomiędzy:

x) władze II instancji (Dyr. Ceł), celem dalszego rozprowadzenia do władz (urzędów, zakładów) I instancji,
y) urzędy skarbowe celem rozprowadzenia do gmin miejskich i wiejskich z pozostawieniem rezerwy na ewent. nagłe zapotrzebowanie znajdujących się w okręgu władz (urzędów, zakładów) I-ej instancji.

Zarazem podkreśla się z naciskiem, że za pomocą omawianych blankietów nadawczych mogą być dokonywane wpłaty li tylko o charakterze urzędowym i w razie ujawnienia, że za blankietem takim dokonano innej wpłaty, jak naprzykład należności podatkowej itp. należy wyciągnąć z tego odpowiednie konsekwencje.

W związku z powyższym zarządzeniem tracą moc obowiązującą okólniki z dnia 29 sierpnia 1934 r. L. D. III. 14195/3/34, z dnia 6 października 1934 r. L. D. III. 16392/3/34, oraz okólnik z dnia 9 kwietnia 1936 r. L. D. III. 4904/3/36 lecz tylko w części dotyczącej opłat manipulacyjnych.

Przy przekazywaniu różnych należności należy mieć na uwadze postanowienia §§ 19 i 25 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych. Zwraca się również uwagę na postanowienia p. 3 i 4 § 33 przepisów dla kas urzędów skarbowych w sprawie wpłacania nadwyżek kasowych przez kasy urzędów skarbowych, a w szczególności w sprawie wpłacania tych nadwyżek przez kasy typu B, które mogą je wpłacać zarówno do urzędu pocztowego na własne konto w P. K. O. lub do miejscowej kasy typu A, zależnie od lokalnych warunków i dogodności.

W końcu Ministerstwo Skarbu poleca stosowanie nadal w jak najszerszej mierze obrotów przelewowych z konta na konto.

Dyrektor Departamentu:
(—) **A. Nowak.**

182.

OKÓLNIK Nr 40
z dnia 7 maja 1937 r. (III H-2682/37)
w sprawie praktyk młodzieży szkół handlowych.

Na podstawie poczynionych obserwacyj Ministerstwo W. R. i O. P. podaje szereg zasad, których należy przestrzegać przy organizowaniu w przedsiębiorstwach praktyk dla uczniów i uczennic gimnazjów kupieckich (szkół handlowych) oraz liceów handlowych.

W razie istotnej potrzeby Kuratoria mogą we własnym zakresie działania zezwalać szkołom na odstępstwa od tych zasad. Nie dotyczą one szkół przysposobienia, w których praktyka nie obowiązuje.

Miejsce praktyki.

1. Uczniowie i uczennice gimnazjów kupieckich lub szkół handlowych starego typu odbywają praktykę wyłącznie w sklepach (wyj. p. 5); uczniowie i uczennice liceów handlowych — przede wszystkim w sklepach oraz w działach sprzedaży, zakupu, reklamy, ekspedycji itp. — innych przedsiębiorstw, ostatecznie — nawet w działach administracyjnych przedsiębiorstw.

Byłoby pożądane, aby młodzież, odbywająca praktykę sklepową — poznała dwie branże towarowe.

Termin i czas trwania.

2. Młodzież gimnazjów kupieckich (szkół handlowych) i liceów handlowych obowiązuje praktyka w wymiarze 300 godzin, co w przybliżeniu wynosi 6 tygodni pracy (łącznie z przypadającymi w tym okresie świętami), które mogą być dzielone w razie potrzeby na dwa okresy.

Praktyka winna być organizowana najwcześniej po zakończeniu roku szkolnego klasy drugiej gimnazjum kupieckiego (szkoły handlowej) lub klasy pierwszej liceum handlowego — i może się odbywać w czasie wakacyj letnich oraz feryj świątecznych. Jeżeliby we wskazanych okresach nie można było zorganizować w całości praktyk ze względu na brak dostatecznej liczby przedsiębiorstw Kuratorium, w drodze wyjątku, może zezwolić na częściowe ich organizowanie w czasie normalnie przeznaczonym na naukę szkolną, przy czym okres ten nie może być dłuższy, niż trzy tygodnie. Celowość sposobu zorganizowania praktyki w tych przypadkach wymaga specjalnej uwagi Kuratorium.

Z okresu wakacyjnego na praktykę można przeznaczyć najwyżej 30 dni, resztę czasu pozostawiając młodzieży na wypoczynek.

Porozumienie ze sferami gospodarczymi.

3. Na 2—3 miesiące przed zamierzonym terminem praktyki należy porozumieć się z miejscowymi sferami gospodarczymi (Izbą Przemysłowo-Handlową, Stow. Kupców, Spółdzielniami itp.) w celu zapewnienia sobie z ich strony pomocy w uzyskaniu dostatecznej liczby miejsc. Dobór miejsc praktyki, sposób rozdziału kandydatów oraz szkolnego nadzoru nad praktykami należy ustalić w porozumieniu z wymienionymi organizacjami. W razie potrzeby — szkoły mogą zdobywać praktyki drogą bezpośredniego kontaktu z przedsiębiorcami, albo na skutek starań młodzieży lub jej rodziców; nie wolno jednak na rodziców lub młodzież wkładać obowiązku zdobywania miejsca praktyki, gdyż obowiązek ten ciąży na szkole.

Przygotowanie rodziców.

4. W momencie rozpoczęcia akcji praktyk (p. 3) należy poinformować rodziców młodzieży o celach, znaczeniu i organizacji praktyki, oraz dać im możność zgłoszenia swoich uwag. W tym celu należy zwołać zebranie rodziców młodzieży danej klasy, a tych, którzy na zebranie przyjść nie mogli, zawiadomić o wszystkim pisemnie (można zastosować odpowiedni formularz). Należy również poinformować rodziców o roli opiekuna praktykantów, wyznaczonego przez szkołę, i o konieczności unikania przez rodziców bezpośredniej interwencji w przedsiębiorstwach.

Przygotowanie młodzieży.

5. O roli, organizacji i sposobie odbywania praktyki winien poinformować młodzież jej opiekun klasowy. Jego wyjaśnienia obejmować winny uwagi o rodzaju przydzielonych przedsiębiorstw, wskazówki, jakie czynności młodzież będzie pełniła, jak powinna zachować się w stosunku do szefa przedsiębiorstwa, do pracowników, klienteli; konieczność pilności, punktualności i obowiązkowości oraz nieuchylania się od żadnych prac, wchodzących w zakres obowiązków pracowników sklepowych; rolę opiekunów, sprawę ew. zwolnień z praktyki oraz sposób zgłaszania ew. zażaleń.

Przed wydzieleniem na praktykę należy młodzież poddać badaniu lekarskiemu w celu sprawdzenia, czy podoła czekającej ją pracy. Jeżeli ze względu na stan zdrowia młodzież na razie nie może odbywać praktyki sklepowej, należy odroczyć ją lub przydzielić praktykę biurową.

Opieka i nadzór nad praktykantami.

6. Szkoła powinna zorganizować nadzór nad praktykantami, przydzielając im opiekuna. W razie potrzeby — dzieli się praktykantów na odpowiednie grupy, powierzane opiekunom grupowym. Opiekunami praktykantów powinni być nauczyciele, uczący w klasie, która odbywa praktyki, przy czym opiekunem może być zarówno nauczyciel (ka) przedmiotów zawodowych, jak ogólnokształcących.

Opiekun powinien nawiązać bezpośredni kontakt z przedsiębiorstwem, omówić z jego szefem organizację praktyki (termin, okres, czas, wykonywane czynności), prosząc jednocześnie o zwrócenie przez szefa uwagi na to, ażeby praktykant

mógł odnieść istotną korzyść, żeby nie powierzano mu czynności, przechodzących jego siły (cięższa praca fizyczna), lub mogących go narazić na straty (np. przesyłanie przez praktykanta kwot do banku, inkasa większych należności itp.).

W czasie praktyki opiekun powinien udzielać praktykantowi jeżeli się do niego zgłosi pomocy lub informacyj.

W porozumieniu z dyrekcją szkoły, najlepiej na jej terenie — opiekun powinien ustalić dyżury, o których praktykanci oraz przedsiębiorcy muszą być zawczasu poinformowani.

Opiekun powinien przynajmniej raz w okresie praktyki danego ucznia lub uczennicy udać się do przedsiębiorstwa, ażeby zorientować się w przebiegu praktyki.

Bezwzględnie należy przestrzegać zasady, że rodzice, ani krewni, czy znajomi młodzieży nie mogą w sprawach przydzielonych przez szkołę praktyki udawać się do przedsiębiorców lub ich pracowników z żalami, czy jakimikolwiek pretensjami (wyjąwszy usprawiedliwienia nieobecności). Wszelkie uwagi na temat praktyki (ich rodzaj, termin, traktowanie młodzieży w przedsiębiorstwach itp. okoliczności), mogą i powinni rodzice zgłaszać tylko szkole, a w okresie trwania praktyki — opiekunowi.

W czasie trwania praktyki powinna być zorganizowana przez szkołę odpowiednia opieka lekarska dla praktykantów.

W razie choroby lub innych poważnych przeszkód w przyjściu do przedsiębiorstwa, praktykanci powinni swego kierownika natychmiast o tym zawiadomić.

Opuszczanie godzin pracy lub spóźnianie się w czasie praktyki winna szkoła traktować tak samo, jak spóźnienia lub opuszczania godzin nauki szkolnej.

Niepunktualność lub oczywiste zaniedbywanie obowiązków może być powodem niezaliczenia przez szkołę odbywanej praktyki i wymagania powtórzenia jej.

Sprawozdania praktykantów.

7. Należy zachęcać praktykantów do prowadzenia dzienniczka, w którym powinni oni rejestrować wykonane w czasie dnia czynności, oraz krótko notować nasuwające się uwagi i zdobywane wiadomości zawodowe.

Dzienniki powinny być przedstawiane w czasie praktyki do przejrzenia opiekunowi, który, omawiając przebieg praktyki z praktykantami, winien zorientować się, jakie dała ona korzyści. Po jej zakończeniu opiekun ma obowiązek stwierdzić swym podpisem fakt zaznajomienia się z treścią dzienniczka.

Zakończenie praktyki.

8. Przy zakończeniu praktyki opiekunowie winni dopilnować wydania przez szefów przedsiębiorstw, w których młodzież praktykowała, odpowiednich świadectw. Świadectwa te, dołączone przez opiekunów do akt szkolnych, otrzymuje młodzież przy wystąpieniu ze szkoły lub po jej ukończeniu.

Po zakończeniu okresu praktyk szkoła dziękuje przedsiębiorstwom, w których młodzież odbywa praktykę. Podziękowania te mogą być złożone osobiście lub przesłane w formie indywidualnych listów.

Sprawozdanie opiekunów.

9. Sprawozdanie z przebiegu praktyk oraz spostrzeżenia, zebrane w tym okresie przez opiekunów, winny być przez nich przedstawione na specjalnie zwołanej w tym celu konferencji klasowej — z udziałem dyrektora szkoły oraz nauczycieli, uczących w danej klasie, ew. na posiedzeniu rady pedagogicznej.

Protokół tej konferencji, zaopatrzony danymi liczbowymi, dotyczącymi praktyk, służy do użytku wizytujących szkołę.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Jan Firewicz.**

183.

OKÓLNIK Nr 42
z dnia 11 maja 1937 r. (III O-2533/37)
w sprawie przydziału towarów, spadłych z dwukrotnej licytacji, szkołom zawodowym.

Ministerstwo W. R. i O. P. podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu w powyższej sprawie.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Jan Firewicz.**

Załącznik do okólnika Min. W. R. i O. P. Nr 42 z 11. V. 1937 r. (III O-2533/37).

Okólnik Ministerstwa Skarbu
z dnia 22 kwietnia 1937 r.
L. D. IV. 5190/1/37
w sprawie przydziału towarów spadłych z dwukrotnej licytacji szkołom zawodowym.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu poleca, aby w wypadkach, gdy towar spadły z licytacji może stanowić pomoce szkolne dla szkół zawodowych (np. narzędzia rzemieślnicze lub techniczne, towary mogące służyć do produkcji wyrobów rzemieślniczych itp.) Dyrekcje Ceł zwracały się do właściwego Kuratorium Okręgu Szkolnego a na terenie W. M. Gdańska do Wydziału Nauki i Sztuki i Oświecenia Publicznego Senatu W. M. Gdańska, o wskazanie szkół, które zasługują na obdarowanie i przydzielały towary szkołom wskazanym przez wspomniane władze szkolne.

Dyrektor Departamentu:
(—) **St. Fr. Królikowski.**

184.

Okólnik Nr 44

z dnia 13 maja 1937 r. (II P-3134/37)

w sprawie statutu chederów.

W związku z zapytaniem jednego z Kuratoriów Okręgów Szkolnych w sprawie statutów dla chederów Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, iż nie zamierza wydawać osobnego wzoru statutu dla prywatnych żydowskich szkół religijnych (chederów).

Właściciele szkół prywatnych tego rodzaju mają, zdaniem Ministerstwa, dostateczną możność i podstawę do oparcia się przy opracowywaniu statutów dla własnych szkół na ogłoszonych wzorach statutów i przystosowania tych statutów wzorowych do szkół własnych po wprowadzeniu odpowiednich zmian wynikających z charakteru i przeznaczenia oraz organizacji i programu danej szkoły prywatnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr M. Pollak.

185.

Okólnik Nr 45

z dnia 14 maja 1937 r. (III P-2845/37)

w sprawie organizacji nauczania w żeńskich szkołach przemysłowych zreorganizowanych.

W związku z organizacją roku szkolnego 1937/38 w szkołach przemysłowych żeńskich zreorganizowanych — Ministerstwo ustala aż do odwołania następujące dane:

1) W gimnazjach krawieckich i bieliźniarskich, w szkołach krawieckich, bieliźniarskich i krawiecko-bieliźniarskich oraz w szkołach przysposobienia krawiecko - bieliźniarskich liczba uczennic przyjętych do I kasy nie może przekraczać 50 i nie może być mniejsza niż 30.
2) W wyżej wymienionych szkołach lekcje zajęć warsztatowych, rysunków z ćwiczeniami praktycznymi oraz gospodarstwa domowego mogą być prowadzone w 2 oddzielnych grupach w wypadkach, gdy klasa liczy więcej niż 32 uczennice.
3) W gimnazjach krawieckich i bieliźniarskich (zgodnie z projektem programów) lekcje fizyki prowadzić należy w I półroczu, lekcje chemii w II półroczu.
4) W gimnazjach krawieckich i bieliźniarskich, posiadających należyte zaopatrzenie pracowni w pomoce naukowe, wymiar lekcji fizyki, chemii i materiałoznawstwa ustala się po $2+4$ godziny tygodniowo, tj. po 2 godziny nauki teoretycznej z demonstracją nauczyciela, prowadzone z całą klasą, i po 4 godziny ćwiczeń praktycznych, prowadzonych w 2 grupach (2×2).
5) W gimnazjach krawieckich i bieliźniarskich przy nauce języków obcych podział na grupy może mieć miejsce przy uwzględnieniu 2 języków do wyboru uczennic.
   Przy uwzględnieniu jednego języka obcego — lekcje należy prowadzić łącznie z całą klasą.
6) Wymiar godzin lekcyjnych, obowiązujących kierowniczki warsztatu ustali osobne zarządzenie.

Dyrektor Departamentu:
(—) J. Firewicz.

186.

Okólnik Nr 47

z dnia 19 maja 1937 r. (BP-9651/37)

w sprawie roztoczenia szczególnej opieki nad nauczycielami pracującymi naukowo oraz nauczycielami przodującymi w pracy wychowawczej, metodycznej, dydaktycznej i oświatowo-rolniczej.

Pragnąć zwiększyć wydajność pracy nauczycieli szkół powszechnych, średnich i zawodowych wszystkich stopni i typów w dziedzinie naukowej i w zakresie teoretycznych i praktycznych poczynań wychowawczych, metodycznych oraz dydaktycznych, zarządzam co następuje:

1. Kuratoria Okręgów Szkolnych otoczą życzliwą opieką nauczycieli pracujących naukowo oraz nauczycieli przodujących w pracy wychowawczej, metodycznej, dydaktycznej i oświatowo-rolniczej.

W związku z tym Kuratoria (Inspektoraty Szkolne) zwrócą uwagę na wybitnych nauczycieli, zbiorą odpowiednie dane tyczące się ich prac w zakresie wyżej wskazanych, celem zapewnienia ich pomocy i opieki.

2. Przez określenie „nauczyciele pracujący naukowo“ rozumieć należy:

a) nauczycieli zatrudnionych częściowo w uczelniach typu akademickiego (docenci, prowadzący wykłady zlecone);
b) nauczycieli, którzy posiadają w swym dorobku prace naukowe, lub rozpoczęli pracę naukową pod kierunkiem lub kontrolą profesorów szkół akademickich.

3. Przez określenie „nauczyciele przodujący w pracy wychowawczej, metodycznej i dydaktycznej“ rozumieć należy nauczycieli, którzy dzięki uzdolnieniom, zainteresowaniom i pracowitości, wykazują szczególną aktywność w tych dziedzinach pracy na terenie szkoły lub poza szkołą; odnosi się to w szczególności do kierowników ognisk metodycznych, do nauczycieli, współpracujących czynnie z ośrodkami metodycznymi oraz do nauczycieli, przodujących na terenie szerzej pojętej pracy wychowawczej wśród młodzieży.

6. Przez określenie „nauczyciele przodujący w pracy oświatowo-rolniczej“ rozumieć należy nauczycieli szkół rolniczych i gospodarczych, którzy działalnością swą np. w zakresie hodowli, przetwórstwa, urządzenia domu itd. przyczyniają się wybitnie do gospodarczego i kulturalnego podniesienia społeczeństwa.

5. Opieka władz szkolnych nad wspomnianymi wyżej nauczycielami może polegać na:

a) udzielaniu w miarę możności zniżki godzin, urlopów płatnych lub bezpłatnych w celu ułatwienia im naukowych badań teoretycznych w kraju lub za granicą i umożliwienia związanych z tym wyjazdów;

b) przychylnym w miarę możności traktowaniu prośb w sprawie przenoszenia nauczycieli, wyszczególnionych w p. 2 niniejszego okólnika do środowisk, umożliwiających kontakt z niezbędnymi dla warsztatu naukowego pomocami i zbiorami;

c) czuwanie nad właściwym ustosunkowaniem się dyrekcyj szkół do nauczycieli, prowadzących prace wymienione w okólniku; ujawnić się to może, o ile potrzeby szkoły na to pozwolą, bądź w odciążeniu ich od dodatkowych zajęć o charakterze administracyjnym, bądź też w udogodnieniach w planie godzin lekcyjnych.

6. Przyznawanie udogodnień, ich rodzaj i wymiar, normuje:

a) odnośnie do nauczycieli, wyszczególnionych w p. 2 i w zakresie przewidzianym w p. 5 lit. a) niniejszego okólnika Ministerstwo W. R. i O. P. na podstawie wniosków Kuratorów Okręgów Szkolnych umotywowanych i opatrzonych przewidzianymi w p. 7 załącznikami; wnioski te powinny być składane do dnia 1 maja każdego roku a w roku bieżącym do dnia 1 lipca;

b) odnośnie do nauczycieli, wymienionych w p. p. 3 i 4, sprawy te załatwiają Kuratoria Okręgów Szkolnych w ramach ich możliwości.

Zakres przyznawania udogodnień określonych w p. 5 lit. b) i c) odnośnie do wszystkich nauczycieli pozostawiam kompetencji Kuratorów Okręgów Szkolnych, którzy corocznie w terminie do dnia 1 czerwca, a w roku bieżącym do dnia 1 lipca, podają Ministerstwu do wiadomości w jakiej mierze wykorzystali powyższe uprawnienia wraz z odpowiednimi motywami.

7. Nauczyciele, pragnący wyzyskać powyższe udogodnienia, powinni przedstawić Kuratorium:

a) życiorys,

b) wykaz dotychczas ogłoszonych prac wraz z ewentl. załącznikami,

c) krótkie przedstawienie i uzasadnienie zagadnień lub przedsięwzięć, do których opracowania i wykonania mają się przyczynić udzielone ulgi.

Ponadto kandydaci, wyszczególnieni w p. 2 lit. b) powinni załączyć zaświadczenia profesorów, pod których kierunkiem wykonywują badania naukowe.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Świętosławski.**

187.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 61

z dnia 30 czerwca 1937 r. (II. W-5737/37)

w sprawie zwolnienia od obowiązku prowadzenia ćwiczeń dziesięciominutowych i śródlekcyjnych.

Dziesięciominutowe ćwiczenia cielesne, objęte programami nauczania dają często wyniki ujemne z powodu nieodpowiednich warunków w wielu szkołach powszechnych i średnich. Wobec tego zarządzam, aby od początku roku szkolnego 1937/38 ćwiczenia te prowadzono nadal tylko w tych szkołach, które mają, względnie uzyskają odpowiednie warunki umożliwiające osiągnięcie istotnych korzyści z ćwiczeń.

Równocześnie uchylam nakaz prowadzenia tak zwanych ćwiczeń śródlekcyjnych, zarządzonych okólnikiem z dnia 15. X. 1931 r. Nr. I WF-4095/31 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 11/31, poz. 129).

Jednakże polecam nauczycielstwu szkół wszystkich stopni i typów jak najskrupulatniej przestrzegać wietrzenia klas i pracowni w czasie zajęć szkolnych, moment ten powinien być połączony z przerwą w pracy, umożliwiającą młodzieży swobodny odpoczynek i rozprostowanie całego ciała. Pamiętać przy tym należy, że im młodsze dzieci w klasach i im bardziej niewygodne ławki, tym konieczniejsze są takie odpoczynki i przerwy.

Minister:
(—) **W. Świętosławski.**

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

Nr. O.P. I-1/51/1. Katowice, dnia 16 lipca 1937 r.

Dot.: przedruk okólnika
Min. W. R. i O. P.

Inspektoratom Szkolnym
Dyrekcjom szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych, oraz
Kierownictwom szkół dokształcających zawodowych i powszechnych
w Województwie Śląskim

do wiadomości i ścisłego stosowania.

Okólnik Min. W. R. i O. P. z dnia 15. X. 1931 r. Nr. I. WF.-4095/31 ogłoszony jest w Dzienniku Urzędowym Wydziału Oświecenia Publicznego Nr. 12 z 15. XII. 1931 r. poz. 167.

(—) **Mgr. E. Noszczyński**
Referendarz.

188.

Minister
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

OKÓLNIK Nr 61

z dnia 23 czerwca 1937 r. (II Pr-4341/37)

w sprawie dozwalania podręczników i czasopism.

Rozporządzenie z dnia 14 stycznia 1937 r. Nr. II. Pr. 9354/36 o ocenie i używaniu książek, czasopism i pomocy szkolnych dla szkół powszechnych, szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1 z r. 1937, poz. 4) ustaliło w sposób wyraźny zasadę, że w szkołach tych „mogą być używane tylko książki szkolne i czasopisma dla młodzieży, dozwolone przez Ministra W. R. i O. P.“ (§ 55, o wydawaniu decyzji — § 1).

Pojęcie książki szkolnej zostało określone w § 2 rozporządzenia; do zakresu tego pojęcia należą m. in. książki do bibliotek uczniowskich. Zasadniczo to samo stanowisko zostało przyjęte w stosunku do pomocy szkolnych (§ 56 i § 1), podzielonych na dwie kategorie w § 3.

Zalecanie książek i czasopism do bibliotek nauczycielskich zostało również zastrzeżone wyłącznie dla Ministra W. R. i O. P. w § 4 i omówione w §§ 52—66 rozporządzenia.

Przepisy te nie są jednak w praktyce stosowane z należytą ścisłością. W celu uniknięcia nieporozumień w tej sprawie proszę Panów Kuratorów o zastosowanie się do wskazań następujących:

1. Ani Kurator Okręgu Szkolnego w „piśmie okólnym“ i t. p. ani Kuratorium w bezosobowym komunikacie urzędowym nie może zezwalać na dopuszczenie do użytku szkolnego żadnej książki szkolnej (w znaczeniu, ustalonym w wymienionym rozporządzeniu) lub pomocy szkolnej, nie dozwolonej przez Ministra, ani też zalecać wydawnictw do bibliotek nauczycielskich nie zaleconych przez Ministra.

2. Zgodnie z tym, w części urzędowej dzienników kuratoryjnych mogą być zamieszczane z zakresu tych spraw tylko bądź przedruki zarządzeń Ministerstwa, bądź komunikaty z wyraźnym powołaniem się w każdym przypadku na orzeczenie Ministra W. R. i O. P.

Komunikaty firm wydawniczych p. t. „Nadesłane“ itp. mogą być zamieszczane tylko w części nieurzędowej, to samo dotyczy również komunikatów instytucyj społecznych i państwowych wówczas, gdy nie zostały uprzednio aprobowane i poparte przez Ministerstwo.

3. Nawet w części nieurzędowej dzienników unikać należy takich tytułów i zestawień, które by mogły powodować pomieszanie z ministerialnymi spisami i wskazaniami.

4. Udzielanie przez Kuratoria wzgl. przez Inspektorów Szkolnych dodatkowych zezwoleń, przewidzianych w zdaniu drugim ustępu trzeciego § 55 i w ustępie pierwszym § 56 rozporządzenia Nr II Pr 9354/36, może dotyczyć, w razie potrzeby, tylko poszczególnych szkół i może się odbywać jedynie w ramach korespondencji z tymi szkołami lub ustnych upoważnień podczas wizytacji. Charakter przejściowy zezwoleń, udzielanych na mocy pierwszego ustępu § 56, został wyraźnie zaznaczony w końcu tego ustępu.

Analogiczne zasady dotyczą książek i pomocy szkolnych dla szkół zawodowych, z odpowiednim dostosowaniem się do postanowień rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1936 r. Nr. III UPr. 1475/36 o używaniu książek szkolnych oraz pomocy naukowych dla szkół zawodowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 2 z r. 1936, poz. 32), przy tym wskazanie z p. 4 należy związać z drugim zdaniem § 1 tego rozporządzenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **W. Świętosławski.**

189.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 63

z dnia 2 lipca 1937 r. (II. P-9502/36)

w sprawie świadectw ukończenia szkoły więziennej.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że świadectwo ukończenia szkoły więziennej przewidziane § 196 regulaminu więziennego wydają władze więzienne i że przedstawicielem inspektoratu szkolnego jest tylko jeden z członków komisji egzaminacyjnej szkoły więziennej.

Natomiast organizowanie egzaminów nadzwyczajnych z zakresu programu nauczania szkoły powszechnej leży całkowicie w kompetencji Władz Szkolnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w tej sprawie z dnia 31 marca 1926 r (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 9, poz. 100).

Uczniowie szkół więziennych oraz zakładów wychowawczych i poprawczych podległych Ministerstwu Sprawiedliwości mogą otrzymywać normalne świadectwa ukończenia szkoły powszechnej (bez szczególnego znaku zakładu pozbawienia wolności), o ile złożą egzamin nadzwyczajny z zakresu programu nauczania w szkołach powszechnych.

Dążąc do ułatwienia uzyskiwania przez więźniów i wychowanków zakładów wychowawczych i poprawczych podległych Ministerstwu Sprawiedliwości świadectw egzaminu nadzwyczajnego z zakresu programu nauczania szkoły powszechnej, Ministerstwo Wyznań Religijnych i O. P. okólnikiem Nr. 70 z dnia 1 sierpnia 1936 r. (II P-4144/36) zwolniło ich od obowiązku przedkładania

świadectwa moralności. Poza tym Ministerstwo W. R. i O. P. zgadza się na odbywanie tych egzaminów na terenie szkół więziennych i zakładów wychowawczo-poprawczych oraz na powoływanie w skład komisji egzaminacyjnych kierowników i nauczycieli szkół więziennych i zakładowych, o ile posiadają oni kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach powszechnych lub zezwolenie na utrzymanie w tych szkołach.

Ułatwienia te przyczynić się mogą niezawodnie do rozwiązania sprawy opłat za egzamin nadzwyczajny, przewidzianych przez § 10 wspomnianego rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 31 marca 1926 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 9 poz. 100). Jednocześnie Ministerstwo przypomina okólnik swój Nr. 146 z dnia 13. X. 1933 r. (II P-4983/33) w sprawie nadzoru nad szkołami więziennymi oraz zwraca uwagę na §§ 185 do 208 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 czerwca 1931 r. w sprawie regulaminu więziennego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 577). Ministerstwo uważa za wskazane, by opiekę i nadzór nad szkołami więziennymi a zwłaszcza nad zakładami wychowawczymi i poprawczymi sprawował (w Wydziale O. P.) urzędnik, któremu powierzono sprawy szkolnictwa specjalnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Dr. M. Pollak.**

190.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

OKÓLNIK Nr 68
z dnia 9 lipca 1937 r. (BP-8269/37)
w sprawie obciążenia Policji Państwowej.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6. III. 1937 r. o Policji Państwowej postanawia w art. 1, że Policja przeznaczona jest do utrzymywania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. Jak wykazała jednak dotychczasowa praktyka, Policja Państwowa została obarczona szeregiem czynności nie należących do jej bezpośredniego zakresu działania, a wykonywanych bądź to na polecenie władz administracji ogólnej wydane w ich zakresie działania, bądź też na skutek żądań innych władz administracyjnych.

Ten stan rzeczy powoduje nadmierne obciążenie Policji, uniemożliwiając jej należyte wykonywanie zadań, do których została powołana, a więc przede wszystkim funkcyj związanych z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i spokoju publicznego.

W związku z powyższym Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca, aby władze szkolne, działające w granicach obowiązujących przepisów prawnych, zwracały się do Policji Państwowej czy to bezpośrednio, czy też za pośrednictwem władz administracji ogólnej, w sprawach nie związanych z bezpieczeństwem i spokojem publicznym — tylko w wypadkach istotnej potrzeby.

Dyrektor Biura Personalnego
(—) **W. Przybyłowicz.**

191.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa, dnia 22 czerwca 1937 r.
Nr. II P-1194/37.

Uprawnienia dla absolwentów kursów śpiewu Muzycznego Ogniska Wakacyjnego w Liceum Krzemienieckim.

Na podstawie § 29 i 30 Regulaminu Państwowych Wyższych Kursów Nauczycielskich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1928, nr. 9 poz. 154) zmienionego postanowieniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 28 listopada 1936 r. (nr. II P-7336/37) w sprawie regulaminu P. W. K. N (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. nr. 11, poz. 221) — Ministerstwo W. R. i O. P. zezwala na zorganizowanie w Liceum Krzemienieckim dla absolwentów kursów śpiewu z programem Wyższych Kursów Nauczycielskich Muzycznego Ogniska Wakacyjnego — Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla eksternów z programu W. K. N. w zakresie śpiewu. W skład tej Komisji mogą wchodzić prelegenci kursów śpiewu W. K. N. Muzycznego Ogniska Wakacyjnego.

Egzaminy przed powyższą komisją będą się odbywać bezpośrednio po zakończeniu wakacyjnego kursu śpiewu M. O. W. Do egzaminu tego mogą być dopuszczeni niezależnie od swego miejsca. służbowego, a zgodnie z § 15 Statutu Państwowych Wyższych Kursów Nauczycielskich wyłącznie absolwenci końcowego (trzeciego) wakacyjnego kursu śpiewu WKN. Muzycznego Ogniska Wakacyjnego, którzy byli stałymi uczestnikami tego Ogniska conajmniej przez dwa lata i brali w tym czasie czynny udział we wszystkich trzech pięciotygodniowych wakacyjnych kursach śpiewu W. K. N.

Zaświadczenia tymczasowe ze złożonego egzaminu winny być wydawane przez wspomnianą Komisję Egzaminacyjną zgodnie z ustępem pierwszym § 49 Regulaminu Państwowych Wyższych Kursów Nauczycielskich jako dowód złożenia jednej części egzaminu.

Pozostałe części egzaminu (dział A i drugi przedmiot działu B) będą mogli składać ci kandydaci w myśl obowiązujących przepisów Statutu i Regulaminu Wyższych Kursów Nauczycielskich.

Dyrektor Dłepartamentu:
(—) **Dr. M. Pollak.**

192.

Ministerstwo
Rolnictwa i Reform Rolnych
Dyrekcja Naczelna
Lasów Państwowych.
Znak sprawy: E. H. i-6164/65.
Warszawa, dnia 2 czerwca 1937 r.

Do
Dyrekcji Lasów Państwowych
w Białowieży

w sprawie sprzedaży drewna na budowę publicznych szkół powszechnych.

W związku z pismem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14. V. b. r. Nr II P-3912/37, w którym Dyrekcja Naczelna L. P. została powiadomiona, iż niektóre N-ctwa (Kołpienica) ograniczają ulgową sprzedaż drewna na budowę szkół powszechnych jedynie tylko do budynków szkolnych i mieszkań nauczycielskich, znajdujących się pod jednym dachem — Dyrekcja Naczelna wyjaśnia, co następuje:

Ponieważ gminy obowiązane są ustawowo wznosić budynki mieszkalne i gospodarcze na równi z budynkami szkolnymi (art. 1 ustawy z dnia 17. II. 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 144), zatym po cenach i na warunkach ustalonych w zarządzeniu Dyrekcji Naczelnej z dnia 30. IV. 1936 r. E. H. i-6164/65, winno być sprzedawane samorządom drewno również na budowę mieszkań nauczycielskich i budynków gospodarczych przy publicznych szkołach powszechnych.

Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych
(—) Loret.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa, dnia 19 czerwca 1937 r.
Nr II P-4792/37.

Sprzedaż drewna na budowę
publ. szkół powszechnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przesyła do wiadomości w ślad za okólnikiem Nr 69 z dnia 28 lipca 1936 r. (II P-4939/37) w sprawie sprzedaży drewna na budowę publicznych szkół powszechnych.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Dr. M. Pollak.**

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr O. P. I-1/28/3. Katowice, dnia 16 lipca 1937 r.

Dotyczy sprzedaży drewna
z lasów państwowych na
budowę publicznych szkół powszechnych.

Powyższy okólnik podaje Urząd Wojewódzki Śląski do wiadomości jako uzupełnienie zarządzenia z dnia 7 września 1936 r. Nr O. P. I-1/28/2 (Gazeta Urzędowa Wojew. Śląskiego — Dział Admin. Szkolnej Nr 9, z 21 września 1936 r.).

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. E. Noszczyński**
Referendarz.

193.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr. O. P. III-131/c/1. Katowice, dn. 23. VI. 1937 r.

Do
Magistratu
w Katowicach.

W związku z okólnikiem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 10. III. 1937 r., Nr. 19 — Nr. II-P. 1936/37 (Dz. U. M. W. R. i O. P. Nr. 3 z dnia 25 marca 1937 r., poz. 68 str. 99) szkoły wydziałowe miasta Katowic z dniem 31 sierpnia 1937 r. przechodzą w stan ostatecznej likwidacji.

Aby jednak obecnym wychowankom szkół wydziałowych umożliwić ukończenie nauki według programu kl. VI. wzgl. IX. szkoły wydziałowej pierwotnego typu, zezwala się na zorganizowanie potrzebnej ilości klas VI (IX) w latach szkolnych 1937/38 — 1939/40 wyłącznie dla uczniów tegorocznych klas VI—IX szkół wydziałowych według następującego schematu likwidacyjnego:

Rok	Klasa		
1937/1938 . . .	IX	VIII	VII
1938/1939 . . .	IX	VIII	—
1939/1940 . . .	IX	—	—

Równocześnie należy z dniem 1 września 1937 r. wszystkie oddziały szkół wydziałowych (polskich i niemieckich) poddać wspólnemu nadzorowi administracyjno-pedagogicznemu pod nazwą: „Polska Szkoła Wydziałowa z oddziałami dla mniejszości językowej niemieckiej w Katowicach".

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

194.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr. O.P. I. 50/48. Katowice, dnia 13 lipca 1937 r.

Do
Inspektorów Szkolnych,
Dyrekcji szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz Kierownictw publicznych szkół dokształcających zawodowych i powszechnych
w Województwie Śląskim

w sprawie pomiarów grawimetrycznych.

Główny Urząd Miar będzie wykonywał przez kilka najbliższych lat dla Państwowego Instytutu Geologicznego pomiary grawimetryczne. Pomiary

te mają nie tylko praktyczne znaczenie przy wykrywaniu bogactw geologicznych, lecz również posiadają duże znaczenie dla geofizyki naukowej, czego dowodem są uchwały Komitetu Geodozyjno-Geofizycznego przy Radzie Nauk Scisłych i Stosowanych. Pomiary te trwają na jednym miejscu 2—3 dni i odbywają się z reguły w pomieszczeniach zamkniętych (piwnicach, korytarzach i t. p.). Dotychczasowa praktyka Głównego Urzędu Miar wykazała, że w okresie wakacyjnym najłatwiej uzyskać odpowiednie do pomiarów pomieszczenia w budynkach szkolnych.

W związku z powyższym oraz z uwagi na okoliczności, iż od roku bieżącego pomiary będą prowadzone na dużą skalę, Urząd Wojewódzki poleca, by kierownictwa szkół udzielały pomieszczenia w szkole do wykonania wzmiankowanych pomiarów delegatom Głównego Urzędu Miar, którzy winni wylegitymować się odpowiednim zaświadczeniem tego Urzędu.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. E. Noszczyński**
Referendarz.

195.

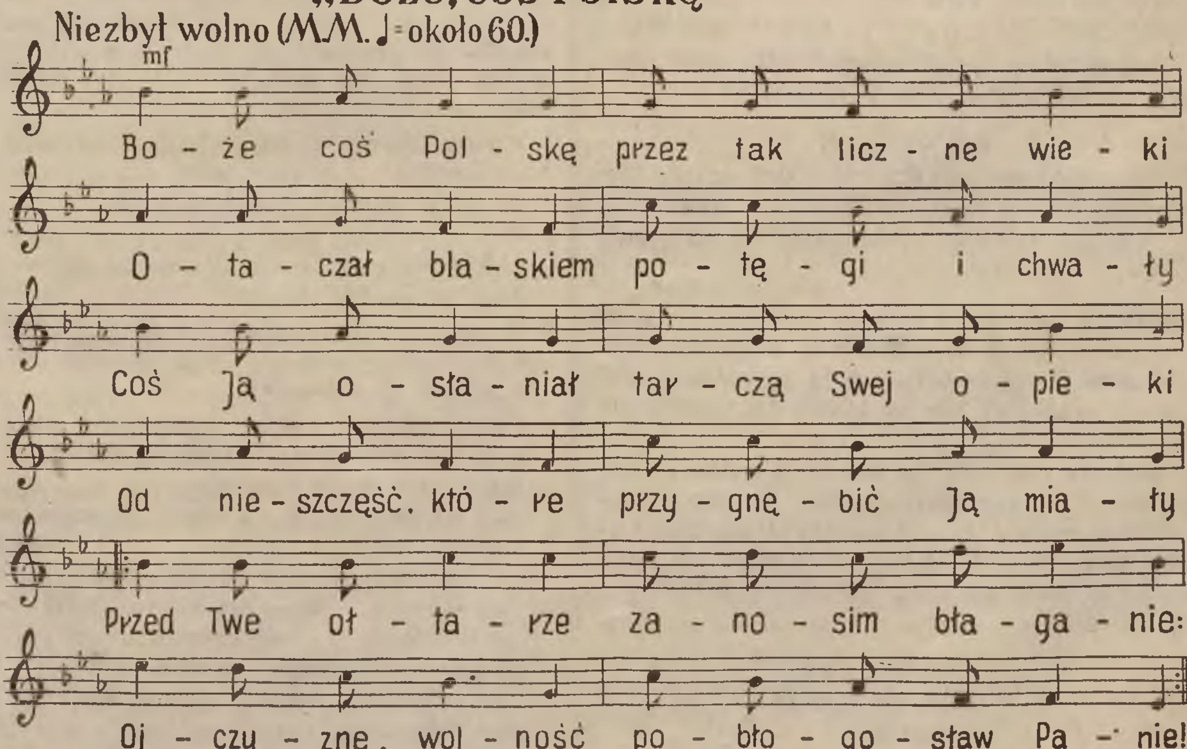
POSTANOWIENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 23 marca 1937 r. (Nr II P-2296/37)
w sprawie ustalenia tekstów pieśni „Boże coś Polskę" i „Pierwsza Brygada".

Ustalam w redakcji podanej w załącznikach teksty słowne i muzyczne (w układzie jednogłosowym) pieśni „Boże coś Polskę" i „Pierwsza Brygada", jako jedynie odtąd obowiązujące wszystkie szkoły.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) **W. Świętosławski.**

Załącznik 1 do postanowienia Min. W. R. i O. P.
z 23. III. 37 r. (Nr II P-2296/37).

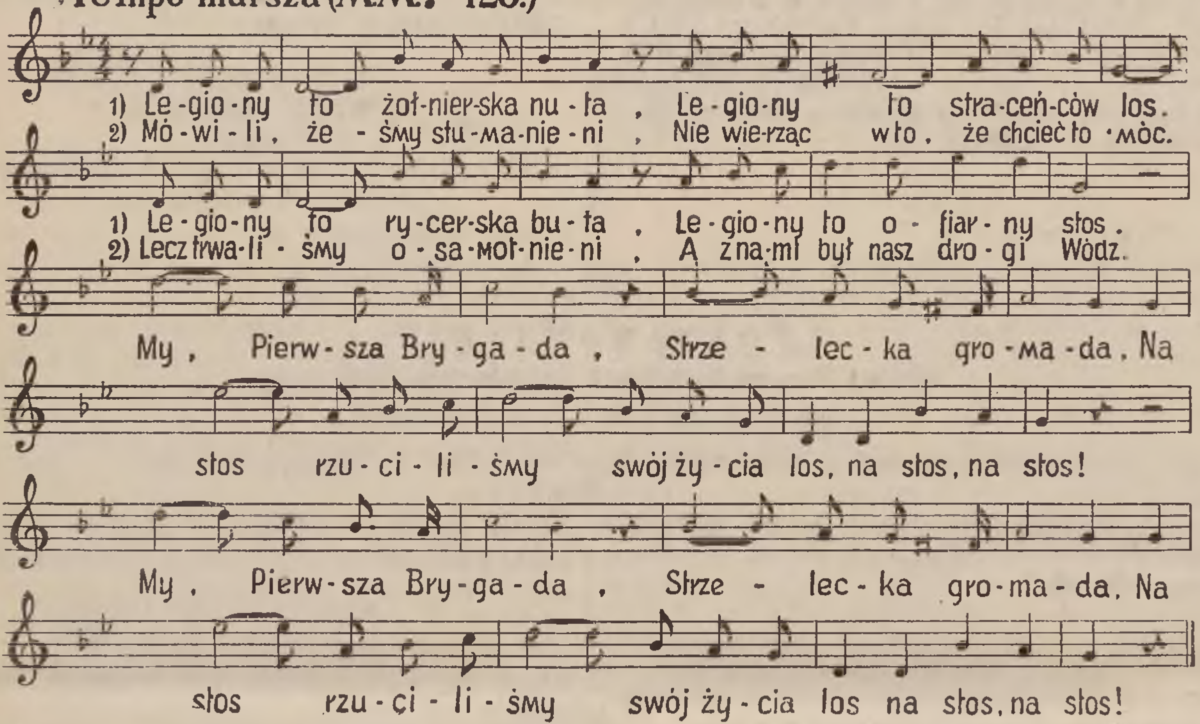
„Boże, coś Polskę"

Załącznik 2 do postanowienia Min. W. R. i O. P. z 23. III. 37 r. (Nr II-P-2296/37).

„Pierwsza Brygada"

Tempo marsza (M.M. ♩= 120.)

196.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.
Nr. O.P. II-93-R/3. Katowice, dnia 16 lipca 1937 r.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Ośw. Publiczne — w Katowicach rozpisuje

KONKURS

na stanowisko **kierownika** publicznej szkoły powszechnej nr 4 w Radlinie, w pow. rybnickim.

Dodatek służbowy przysługuje jak za szkołę III stopnia organizacyjnego,

kierownika siedmio klasowej publicznej szkoły powszechnej **w Woźnikach** w powiecie lublinieckim. Za kierownictwo to przysługuje dodatek służbowy jak za szkołę III stopnia organizacyjnego.

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego — w terminie 8 tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) **Bąkowski Marian**
Radca.

197.

KONKURS NA STYPENDIA.

Wzorem lat ubiegłych **Książnica-Atlas S. A.** ufundowała na rok szkolny 1937/8 **dwadzieścia pięć stypendiów** dla uczniów szkół średnich w wysokości po zł 100,— każde. W bieżącym roku nasza Spółka wypłaci następujące stypendia:

1. Cztery stypendia uczniom (uczennicom) szkół średnich ogólnokształcących, odznaczających się zamiłowaniem w nauce języka **polskiego.**
2. Cztery stypendia uczniom (uczennicom) szkół średnich ogólnokształcących, odznaczających się zamiłowaniem do **historii.**
3. Cztery stypendia uczniom (uczennicom) szkół średnich ogólnokształcących, odznaczających się zamiłowaniem do **matematyki.**
4. Cztery stypendia uczniom (uczennicom) szkół średnich ogólnokształcących, odznaczających się zamiłowaniem w nauce **geografii.**
5. Dwa stypendia uczniom (uczennicom) szkół średnich ogólnokształcących, odznaczających się zamiłowaniem w nauce języków **nowożytnych.**
6. Dwa stypendia uczniom (uczennicom) szkół średnich ogólnokształcących, odznaczających się zamiłowaniem w nauce **filologii klasycznej.**
7. Pięć stypendiów uczniom (uczennicom) szkół średnich handlowych, odznaczających się dobrymi postępami w nauce **przedmiotów handlowych.**

Powyższe stypendia będą wypłacone w dniu 11 listopada 1937 za pośrednictwem Dyrekcji Zakładu, do którego dany uczeń uczęszcza.

Zarząd Ski Akc. Książnica-Atlas prosi uprzejmie wszystkie Dyrekcje szkół średnich ogólnokształcących oraz szkół handlowych, aby raczyły w porozumieniu z Radą Pedagogiczną podać do wiadomości podpisanego Zarządu za pomocą dołączonego druku, **w terminie do 10 października 1937 r.**, imię i nazwisko jednego ucznia (uczennicy), zasługującego na otrzymanie jednego z wyżej wymienionych stypendiów.

Przyznanie stypendiów nastąpi na posiedzeniu Rady Nadzorczej drogą losowania. Dlatego obok nazwiska ucznia, zakładu do którego uczęszcza, właściwego województwa oraz przedmiotu, w którym uczeń (uczennica) celuje, nie należy podawać żadnego uzasadnienia.

ZARZĄD Spółki Akcyjnej KSIĄŻNICA - ATLAS,
Lwów, ulica Czarnieckiego 12,
Warszawa 1, Nowy Świat 59.

198.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr. O.P. I-59/36. Katowice, dnia 13 lipca 1937 r.

KOMUNIKAT

o zniżkach opłat za noclegi przy zwiedzaniu zabytków Krakowa przez wycieczki szkolne.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego komunikuje, że celem umożliwienia zwiedzenia zabytków Krakowa wycieczkom młodzieży szkolnej oraz uczestnikom wycieczek zorganizowanych przez władze szkolne, które nie zdołały w bieżącym roku wyzyskać kwater w M. Domu Wycieczkowym w Krakowie, ul. Oleandry 4, Komitet Domu Wycieczkowego wprowadził na okres wakacyjny obniżkę opłat za noclegi, które do 15 września br. będą wynosić:

za pierwszą dobę po 80 groszy,
za każdą następującą po 50 groszy.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr. E. Noszczyński**
Referendarz.

199.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Ośw. Publ.
Nr. O.P. I-59a/31. Katowice, dn. 30. VI. 1937 r.

KOMUNIKAT

o zwiedzaniu drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego przez młodzież szkolną.

Wycieczki szkolne mające na celu zwiedzanie drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, należy organizować w miesiącach maju, czerwcu, wrześniu i październiku każdego roku, przy czym Dyrekcje i Kierownictwa Zakładów Naukowych winny, zapewnić uczestnikom wycieczki jednego opiekuna dla każdej grupy, złożonej z 10 uczniów.

Termin wycieczki należy zgłosić w drukarni na 3 dni naprzód.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Mieczysław Gajer,
p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

200.

KOMUNIKAT

o „Słowniku Języka Polskiego".

Ministerstwo W. R. i O. P. uzyskało w Kasie im. Mianowskiego wydatną zniżkę dla szkół na pewnej ograniczonej (ze względu na to, że niektóre tomy są zupełnie wyczerpane) liczbie egzemplarzy powszechnie znanego, nagrodzonego przez Polską Akademię Umiejętności, zaleconego do użytku szkół wydawnictwa pt.: Słownik Języka Polskiego K. Karłowicza, A. Kryńskiego i W. Niedźwiedzkiego.

Cena katalogowa kompletu Słownika w 8-iu tomach, łącznie o 7540 stronach, w oprawie płóciennej z grzbietem półskórkowym, w futerale ochronnym wynosi zł 368.

Szkoły i nauczyciele mogą nabyć to dzieło za zł 150 + zł 5 — koszt porta i opakowania.

Należność przekazywać należy na konto Kasy im. Mianowskiego w P. K. K. Nr 1371 z adnotacją: „za Słownik Języka Polskiego". Adres Kasy im. Mianowskiego: Warszawa, Nowy Świat 72, Pałac Staszica.

Ministerstwo zwraca uwagę Dyrekcji i Nauczycieli szkół na to wydawnictwo. (Nr II Pr-4150/37).

201.

KOMUNIKAT

o „Kwartalniku nauczycielskim".

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę dyrekcji i nauczycieli szkół wszelkich typów, zwłaszcza na terenie okręgu Kuratorium Szkolnego Lwowskiego, na czasopismo pt. Kwartalnik nauczycielski. Stryj I Gimnazjum Państwowe. (Nr II Pr-15026/37).

202.

KOMUNIKAT

o broszurce pt. „Jak korzystać z poczty, telegrafu i telefonu".

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę dyrekcji kierownictw i nauczycielstwa szkół wszelkich typów na wydawnictwo Ministerstwa Poczt i Telegrafów pt. „Jak korzystać z poczty, telegrafu i telefonu". Jedyna tego rodzaju publikacja o poczcie, telegrafie i telefonie może być uznana za pożyteczny informator na terenie szkół. (Nr III PU-250/37).

203.

KOMUNIKAT

o zaleceniu do użytku władz szkolnych wydawnictwa pt. „Kwalifikacje zawodowe nauczycieli szkół powszechnych“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaleca do użytku władz szkolnych wydawnictwo pt. „Kwalifikacje zawodowe nauczycieli szkół powszechnych“ w opracowaniu Dra Zygmunta Kwiatkowskiego i Dra Stefana Białasa, będące I częścią wydawnictwa pt. „Zbiór przepisów w zakresie administracji szkolnictwa“.

Nakład Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów 1937 r. (ulica Kurkowa 21). (II P-3173/37).

204.

Komunikat w sprawie przejazdów wycieczek młodzieży szkolnej statkami po Wiśle.

Ministerstwo W. R. i O. P. podaje do wiadomości, że Polska Żegluga Rzeczna „Vistula“ uruchomiła w b. r. komunikację statkami osobowymi na przestrzeni Kraków—Sandomierz, umożliwiając w ten sposób wykorzystanie dla celów turystyczno-krajoznawczych całej spławnej Wisły od gór do morza.

Wycieczki szkolne korzystać mogą na statkach Polskiej Żeglugi Rzecznej „Vistula“ z 40% zniżek, przy czym za każdą grupę 10 osób jedna osoba otrzymuje przejazd bezpłatny.

Ceny za przejazdy wycieczek szkolnych w grupach powyżej dziesięciu osób wynoszą:

		w jedną str.	w obie str.
z Warszawy do Sandomierza	kl. III	3,80	4,80
	kl. II	5,40	6,80
„ „ „ Krakowa	kl. III	5,70	7,20
	kl. II	8,70	10,90
„ „ „ Gdyni	kl. III	5,60	7,—
	kl. II	8,40	10,50
„ „ „ Płocka	kl. III	1,80	2,30
	kl. II	2,70	3,40

(Nr II W — 3742/37).

205.

KOMUNIKAT

o nagrodach konkursowych za podręczniki dla szkół zawodowych.

Ministerstwo W. R. i O. P. (Departament Szkolnictwa Zawodowego) ogłasza konkurs na podręczniki z następujących czterech dziedzin:

1. **Technologia z materiałoznawstwem** (kl. II i III) dla szkół stolarskich.
2. **Elektrotechnika** dla liceum mechanicznego,
3. **Fizyka z maszynoznawstwem** dla kl. I—IV gimnazjum mechanicznego (także i elektrycznego),
4. **Towaroznawstwo** dla liceum handlowego.

Za najlepsze cztery podręczniki będą udzielone nagrody konkursowe, wyznaczone przez Zjednoczone Zakłady Kartograficzne i Wydawnicze Książnica-Atlas, Sp. Akc., razem w wysokości 4.000 zł, podzielone na cztery nagrody, każda po 1.000 zł.

Nagrodzone podręczniki wyda Książnica-Atlas na normalnych warunkach i płacąc normalne honoraria autorskie.

Termin zgłoszeń nie jest ograniczony, w każdym razie pożądany jest pośpiech. (Nr III PU-250/37).

206.

Komunikat Dyrekcji Koedukacyjnego Liceum Handlowego z Wydziałem Handlu Zagranicznego w kl. III — Izby Przemysłowo-Handlowej w Gdyni.

Czwarty rok istnieje w Gdyni Liceum Handlowe, które ma za zadanie przygotowywanie młodzieży obojga płci do pracy w przedsiębiorstwach handlowych w ogóle, a w przedsiębiorstwach portowych i handlu zagranicznego w szczególności.

Dwie pierwsze klasy Liceum gdyńskiego mają normalny program 2 letnich liceów handlowych, klasa III zaś stanowi specjalny wydział handlu zagranicznego.

Rekordowy rozwój portu gdyńskiego oraz kierunek handlu zagranicznego Polski, który w $^{3}/_{4}$ korzysta z drogi morskiej, zapewniają młodzieży pracę w różnych gałęziach życia gospodarczego Gdyni i na terenie kraju, związanych z handlem zagranicznym. Toteż Liceum Handlowe w Gdyni jest jednym z nielicznych zakładów naukowych, którego absolwenci nie odczuwają bezrobocia.

Do I klasy Liceum Handlowego przyjmuje się kandydatów, którzy ukończyli:

1) gimnazjum ogólnokształcące nowego typu, 6 klas gimnazjum starego typu lub 3 albo 4 klasową szkołę zawodową (handlową, przemysłową itd.);

2) złożyli egzamin wstępny stosownie do obowiązujących przepisów, o ile nie zostali z tego egzaminu przez Dyrekcję Liceum zwolnieni.

Na wydział handlu zagranicznego w kl. III są przyjmowani absolwenci dwuletnich liceów i instytutów handlowych.

Liceum Handlowe w Gdyni posiada dwa internaty męski i żeński, w których opłata wynosić będzie w roku szkolnym 1937/38 około 50 do 55 zł miesięcznie w zależności od liczby młodzieży.

Czesne wynosi za rok szkolny zł 400,—, płatne w 10 ratach miesięcznych po zł 40,—, przy czym dyrekcja Liceum przyznaje ulgi w opłatach czesnego uczniom niezamożnych rodziców, wykazującym zadowalające postępy i dobre sprawowanie.

Wszelkie szczegółowe informacje są zawarte w prospektach, które wysyła się bezpłatnie na żądanie, skierowane pod adresem Liceum Handlowego w Gdyni, ul. Morska 79. (Nr III H-1430/37).

207.

KOMUNIKAT O WYDAWNICTWACH.

A. Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdziło do użytku szkolnego następujące książki i pomoce szkolne dla szkół powszechnych, średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli:

I. Książki do bibliotek uczniowskich:

Goetel F. Pątnik Karapeta. Cyprian Czyż. (B. U. L. 259) Warszawa. (Nr II Pr-15154/37).

Grodecki K., Lepszy K. i Feldman J. Kraków i ziemia Krakowska. Nakład Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów 1924. (Licea). (Nr I Pr-3944/34).

Kraszewski J. I. Stara Baśń. Powieść z IX wieku. Wstępem i objaśnieniami zaopatrzył K. Wojciechowski. Biblioteka Narodowa. Nakład Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Lwów 1934. (Nr II Pr-14854/36).

Łoziński W. Oko Proroka czyli Hanusz Bystry i jego przygody. Wydanie nowe, opatrzone objaśnieniami. Nakład Macierzy Polskiej. Lwów. 1937. (Nr II Pr-14877/37).

Malewska H. Żelazna Korona. Tom I i II. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa 1937. (Nr II Pr-15027/37).

Popiołek K. Tragedia Śląska w czasie rewolucji husyckiej (1419—1435). Wydanie II zmienione. Nakład Sekcji Dydaktycznej Śląskiego Polskiego Tow. Historycznego. Katowice 1936. (Licea). (Nr II Pr-14710/36).

Porazińska J. Balbina i Gawron. Nakład wydawnictwa tygodnika dla dzieci „Słonko". Warszawa 1937. (Nr II Pr-15032/37).

Prus B. Sieroca dola. (B. U. L. 258). Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1937. (Nr II Pr-15153/37).

Smolarski M. Dawna Polska w opisach podróżników. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1936. (Nr II Pr-14445/36).

Sosnowski J. Polska w wychowaniu harcerskim. Warszawa 1934. (Nr II Pr-13943/35).

Stańczyk K. Śląsk przedmurzem Polski (963—1138). Wydanie II zmienione. Nakład Sekcji Dydaktycznej Oddziału Śląskiego Polskiego Tow. Historycznego. Katowice 1936. (Nr II Pr-14709/36).

Świerczyńska A. i Ziomkówna B. Psotny Moruś. Przygoda pieska. Nakład wydawnictwa tygodnika dla dzieci „Słonko". Warszawa 1936. (Nr II Pr- 15030/37).

Zawadzka St. Gaptuś i Kruczek. Nakład wydawnictwa tygodnika dla dzieci „Słonko". Warszawa 1936. (Nr II Pr-15031/37).

Zieliński T. Klechy attyckie (Irezyona). Tom I, II, III, IV. Nakład Towarzystwa Wydawniczego J. Mortkowicza. Warszawa. (Nr II Pr-14869/37).

II. Pomoce szkolne do użytku zbiorowego.

Fronczyk W. Zeszyt do nut. Skład Główny w „Naszym Sklepie". Warszawa. (Nr II Pr-14289/36).

Limba-Gardecki A. Liczydło szkolne Nr 2, 4, 6, 8. Szkoły powszechne). (Nr II Pr-15066/37).

Sadzewiczowa M. i Baczyńska St. Tabela mnożenia. (Szkoły powszechne). (Nr II Pr—13718/37).

Semkowicz W. Polska za Kazimierza Wielkiego. Stan z r. 1370. Mapa. (Nr II Pr-14439/36).

III. Lektura z dziedziny języka francuskiego.

Flaubert G. La légende de Saint-Julien l'Hospitalier. Annotations et lixique franco-polonais etablis par Omer Neveux Petite Collection de Classiques Français a l'Usage des Lycées de Pologne. Editions Eos. Gniezno 1935. (Nr I Pr-3845/34).

La Chanson de Roland. Annotations et lexique franco-polonais çtablis par Omer Neveux. Petites Collections de Classiques Français à l'Usage des Lycées de Pologne. Editions Eos. Gniezno. 1935 r. (Nr I Pr-3845/34).

Michelet Jules. Jeanne d'Arc. Annotations et lexique franco-polonais çtablis par Omer Neveux. Petite Collection de Classiques Français à l'Usage des Lycées de Pologne. Editions Eeos. Gniezno 1935. (Nr I Pr-3845/34).

Roman Rolland. Le Jeu de L'Amour et de la Mort. Oprac. H. Landy. Biblioteczka francuska. Z. 11. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1936. (Nr II Pr-14497/36).

Romais Jules. Le Trésor de Louis Bastide (Les Humbles). Opracował A. Zarach. Bibl. Francuska. Z. 7. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1936. (Nr II Pr-14162/36).

IV. Książki do bibliotek nauczycielskich:

Baden Powell of Gilwell. Moje przygody i przeżycia. Przełożył z oryg. angielskiego i zaopatrzył przedmową K. Rychłowski. Nakład Tow. Szkoły Ludowej. Lwów 1937. (Nr II Pr-15021/37).

Hausman W. Nasz świat. Jedenaście piosenek na trzygłosowy chór dziecięcy. Słowa J. Gillowej. Nakł. G. Seyfartha. Lwów. (Nr II Pr-14715/36).

Kazuro. Pieśni trzygłosowe na sopran, alt, tenor lub baryton. Op. 50. Zeszyt 1. (Nr II Pr-2802/36).

Kellerman B. Przyjaźń. Powieść. Tom I i II. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. (Nr II Pr-14369/36).

Mayzner T. Z piosenką. 10 pieśni na 3 głosy równe. Nakład „Naszej Księgarni". Warszawa 1936. (Nr II Pr-14744/36).

Sławoj-Składkowski F. Beniaminów. Nakład Instytutu Józefa Piłsudskiego. Warszawa. 1935. (Nr II Pr-14744/37).

Sokolnicki M. Czternaście lat. Nakład Instytutu Badania Najnowszej Historii Polskiej. Warszawa. 1936. (Nr II Pr-14742/36).

Struve H. O najnowszej zasadzie postępowania etycznego. Skład Główny w Książnicy-Atlas. Lwów—Warszawa. 1934. (Nr II Pr-43/35).

Wańkowicz M. Strzępy epopei. Wydanie trzecie, powiększone. Nakład „Roju". Warszawa 1936. (Nr II Pr-14732/36).

V. Czasopisma dla bibliotek nauczycielskich:

Kwartalnik nauczycielski. Stryj. I. Gimnazjum Państwowe (Nr II Pr-15026/37).

B. Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdziło następujące książki dla szkół zawodowych:

Chankowski Henryk. Wykład buchalterii podwójnej (włoskiej). T. II. Nakład Fundacji Wieczystej im H. J. Chankowskiego. Warszawa. Wyd. IX — jako książkę pomocniczą dla nauczycieli w szkołach handlowych. (Nr III PU-132/36).

Rojewski Tadeusz. „Okno wystawowe sklepu detalicznego". Biblioteka Kupca-Detalisty Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie. Książnica-Atlas. Lwów—Warszawa 1937. — jako książkę pomocniczą dla uczniów szkół przysposobienia kupieckiego pierwszego stopnia, gimnazjów kupieckich oraz szkół dokształcających. (Nr III PU-162/37).

Sierakowski Józef. Podręcznik kroju damskiego. Warszawa 1936. Nakładem autora — jako książkę pomocniczą dla nauczycieli szkół podgrupy krawieckiej. (Nr II! PU-127/36).

Szczepański Stefan. Drapanie tkanin bawełnianych. Podręcznik do użytku fabrycznego z 96 rysunkami. Wydanie subsydiowane przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Łodzi. 1934 — jako książkę pomocniczą dla nauczycieli szkół przemysłowych. (Nr III PU-2/36).

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. Śl. wynosi 4,50 zł. kwartalnie; pojedyńczy numer 0,80 zł; pojedyńczy numer z lat ubiegłych 50% drożej.

Prenumerata Dz. U. Śl. winna być opłacona najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Ustaw Śląskich należy wnosić do właściwych Urzędów Pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru, późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Śląskich i Gazety Urzędowej Nr. 304.121.

Tłoczono w Drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.